

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2021. gada 1. septembrī*

Institucionālās tiesības – EESK loceklis – OLAF izmeklēšana saistībā ar apgalvojumiem par psiholoģisku vardarbību – Lēmums par locekļa atbrīvošanu no vispārējās vadības un personāla vadības pienākumu izpildes – Atcelšanas prasība – Apstrīdams akts – Pieņemamība – Dienesta interesēs veikts pasākums – Juridiskais pamats – Tiesības uz aizstāvību – Atteikums piekļūt OLAF ziņojuma pielikumiem – Liecību satura izpaušana rezumējuma formā – Atbildība

Lietā T-377/20

KN, ko pārstāv *Casado García-Hirschfeld* un *M. Aboudi*, advokāti,

prasītājs,

pret

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju (EESK), ko pārstāv *M. Pascua Mateo*, *K. Gambino*, *X. Chamodraka*, *A. Carvajal García-Valdecasas* un *L. Camarena Januzec*, pārstāvji, kam palīdz *A. Duron*, advokāts,

atbildētāja,

pirmkārt, par prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, lai atceltu EESK 2020. gada 9. jūnija lēmumu, un, otrkārt, par prasību, kas ir pamatota ar LESD 268. pantu, lai saņemtu atlīdzinājumu par prasītājam iespējami nodarīto kaitējumu,

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Svaningsens [*J. Svaningsen*] (referents), tiesneši K. Makioki [*C. Mac Eochaidh*] un T. Pinne [*T. Pynnä*],

sekretāre: M. Maresko [*M. Marescaux*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2021. gada 21. aprīļa tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Prasītājs KN ir Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas (EESK) loceklis kopš 2004. gada 1. maija. Laikposmā no 2013. gada aprīļa līdz 2020. gada 27. oktobrim viņš bija EESK izveidotās darba devēju grupas (turpmāk tekstā – “I grupa”) priekšsēdētājs.
- 2 2018. gada 6. decembrī pēc informācijas saņemšanas par prasītāja rīcību pret citiem EESK locekļiem un EESK personālu Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (turpmāk tekstā – “OLAF”) pret viņu sāka izmeklēšanu. Prasītājam tika paziņots par šo izmeklēšanu ar 2019. gada 18. oktobra vēstuli.
- 3 2019. gada 25. novembrī OLAF uzklusēja prasītāju. 2019. gada 26. un 29. novembra elektroniskā pasta vēstulēs viņš papildināja savu uzklusīšanu ar rakstveida paziņojumiem.
- 4 Ar 2019. gada 4. decembra vēstuli OLAF saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV 2013, L 248, 1. lpp.), 9. panta 4. punktu uzaicināja prasītāju rakstveidā un desmit darbdienu termiņā iesniegt apsvērumus par faktiem, kas attiecas uz viņu, kā tie bija izklāstīti šai vēstulei pievienotajā rezumējumā. Šie fakti attiecās uz prasītāja rīcību pret A, B, kā arī C un kopumā pret I grupas sekretariāta personālu.
- 5 2019. gada 17. decembrī prasītājs iesniedza apsvērumus par viņu skarošo faktu rezumējumu.
- 6 Ar 2020. gada 16. janvāra vēstuli OLAF paziņoja prasītājam, ka izmeklēšana tiek pabeigta un ka galīgais ziņojums (turpmāk tekstā – “OLAF ziņojums”) tiks nosūtīts Beļģijas federālajai prokuratūrai un EESK priekšsēdētājam. Šim pēdējam tostarp tika izteikts lūgums protokolēt liecinieku un trauksmes cēlāju uzklusīšanu, “ievērojot vislielāko konfidencialitāti”, ņemot vērā, ka tajā ietvertā informācija bija “ārkārtīgi sensitīva, kas var radīt vēl lielāku kaitējumu skartajām personām”. Turklāt EESK priekšsēdētājam tika izteikts tiešs lūgums apspriesties ar OLAF gadījumā, ja tiktu izteikts lūgums iepazīties ar minētajiem protokoliem [uzklusīšanas pierakstiem].
- 7 Saskaņā ar Regulas Nr. 883/2013 11. pantu OLAF ziņojumam tika pievienoti ieteikumi par turpmākajām darbībām pēc izmeklēšanas. Tādējādi, pirmkārt, OLAF ieteica Beļģijas Federālajai prokuratūrai sākt tiesvedību pret prasītāju par faktiem, kuri, kā apgalvots, bija kvalificējami kā psiholoģiskā vardarbība pret A un B; šie fakti varēja tikt kvalificēti kā noziedzīgs nodarījums Beļģijas *Code pénal* [Kriminālkodeksa] 442.bis panta izpratnē. Otrkārt, joprojām attiecībā uz minētajiem faktiem, kā arī apgalvoti psiholoģiski vardarbīgo rīcību pret C un D, kā arī citiem personāla locekļiem, kuri bija vai turpināja veikt funkcijas I grupas sekretariātā, OLAF ieteica EESK apsvērt EESK locekļu Rīcības kodeksa, kurš stājās spēkā 2019. gada 20. februārī (turpmāk tekstā – “2019. gada Rīcības kodekss”), 8. pantā un EESK Reglamenta ceturtajā daļā paredzētās procedūras sākšanu un noteikt “visus nepieciešamos pasākumus, lai darba vietā novērstu jebkādas turpmākus psiholoģiskās vardarbības gadījumus, kurus izdara [prasītājs]”.

- 8 Ar 2020. gada 21. janvāra elektroniskā pasta vēstuli prasītājs lūdza EESK priekšsēdētāju sākt 2019. gada Rīcības kodeksa 8. pantā paredzēto procedūru saistībā ar iespējamiem šī kodeksa pārkāpumiem, sasaucot konsultatīvās komitejas sapulci attiecībā uz locekļu rīcību, kas ir paredzēta šī paša kodeksa 7. pantā (turpmāk tekstā – “konsultatīvā komiteja”), un tas notika dienu pirms paredzētā balsojuma I grupā, lai izraudzītos šīs grupas kandidātu EESK priekšsēdētāja vēlēšanām.
- 9 Sapulcē, kura tika noturēta 2020. gada 21. janvārī un kurā piedalījās prasītājs, EESK priekšsēdētājs darīja zināmu EESK biroja locekļiem, ka 2020. gada 16. janvārī ir saņemts *OLAF* ziņojums un ieteikumi, kas bija pievienoti šim ziņojumam.
- 10 Ar 2020. gada 22. janvāra paziņojumu EESK priekšsēdētājs nodeva *OLAF* ziņojumu konsultatīvajai komitejai un lūdza, lai saskaņā ar 2019. gada Rīcības kodeksa 7. panta 4. punktu šī komiteja sniegtu atzinumu par apgalvotajiem minētā kodeksa pārkāpumiem 30 kalendāro dienu laikā. EESK priekšsēdētājs tomēr norādīja, ka ar mērķi nodrošināt liecinieku un trauksmes cēlāju aizsardzību *OLAF* veiktās viņu uzklaušanās pieraksti nav nodoti konsultatīvajai komitejai.
- 11 Tajā pašā dienā I grupas locekļi nolēma ieteikt prasītāju kā kandidātu EESK priekšsēdētāja vēlēšanām, kam bija jānotiek 2020. gada oktobrī.
- 12 Ar 2020. gada 10. februāra paziņojumu konsultatīvās komitejas priekšsēdētājs uzaicināja prasītāju uz uzklauššanu, kas bija paredzēta tā paša gada 6. martā.
- 13 Ar 2020. gada 17. februāra vēstuli konsultatīvās komitejas priekšsēdētājam prasītājs tostarp lūdza, lai viņam tiktu nosūtītas “visu dokumentu kopijas, kam ir tieša saikne ar apgalvojumiem[, kuri izvirzīti pret viņu], protams, ievērojot konfidencialitātes principu”.
- 14 Atbildē uz EESK izteikto lūgumu *OLAF* ar 2020. gada 20. februāra elektroniskā pasta vēstuli norādīja, ka principā attiecīgajai personai nebūtu jāpaziņo noteikta veida informācija, tostarp trešo personu personas dati, it īpaši liecinieku un trauksmes cēlāju dati, kā arī *OLAF* veiktais faktu juridiskais novērtējums. EESK tika arī aicināta pirms paziņošanas prasītājam nodot *OLAF* rīcībā to nekonfidenciālo ziņojuma versiju, kuru šī iestāde bija iecerējusi nodot prasītājam. Informēšanas nolūkā *OLAF* savai elektroniskā pasta vēstulei bija pievienojis vadlīnijas *OLAF* ziņojumu izmantošanai Eiropas Komisijas dienestos saistībā ar prasījumu piedziņas procedūrām un citiem pasākumiem tiešo izdevumu un ārējā atbalsta nozarē.
- 15 2020. gada 4. martā prasītājam tika nodota *OLAF* ziņojuma versija, kurā bija aizklāti noteikti dati, tostarp – lai saglabātu liecinieku un trauksmes cēlāju anonimitāti, un kuram nebija pievienots pielikums (turpmāk tekstā – “*OLAF* ziņojuma nekonfidenciālā versija”).
- 16 Ar 2020. gada 4. marta elektroniskā pasta vēstuli konsultatīvās komitejas priekšsēdētājam prasītājs tostarp lūdza, lai tā paša gada 6. martā paredzētā uzklauššana tiktu pārcelta uz vēlāku datumu, lai viņa rīcībā būtu vairāk laika iepazīties ar *OLAF* ziņojuma nekonfidenciālo versiju.
- 17 2020. gada 6. martā konsultatīvā komiteja, kurā bija divi locekļi no katras no trim EESK grupām, uzklaušoja prasītāju, pēc tam kad atsevišķi bija uzklaušāti *OLAF* izmeklētāji, kā arī viens bijušais EESK loceklis D trauksmes cēlāja statusā.
- 18 Uzklaušanās prasītājs tostarp sūdzējās par ierobežoto piekļuvi, kas viņam bija sniegta *OLAF* ziņojumam.

- 19 Uzklaušanās laikā D iebilda pret I grupas locekļa E klātbūtni konsultatīvās komitejas sastāvā, jo viņam esot interešu konflikts. Šis interešu konflikts esot apstākļi, ka pēc prasītāja lūguma viņš esot veicis izmeklēšanu I grupas sekretariātā un tās noslēgumā izveidojis ziņojumu, kurā ir ietverti apgalvojumi par A rīcību; prasītājs šo ziņojumu vēlāk esot izmantojis uzticības balsojumā I grupas biroja sanāksmē 2018. gada 25. oktobrī.
- 20 Otra prasītāja uzklaušanās konsultatīvajā komitejā, kas bija paredzēta tā paša gada 17. martā, nenotika ieviesto ierobežojumu dēļ, lai pārvarētu veselības krīzi saistībā ar Covid-19. Pēc tam ne konsultatīvā komiteja, ne prasītājs neizteica lūgumu, lai tiktu rīkota otrā uzklaušanās.
- 21 Ar 2020. gada 2. aprīļa vēstuli konsultatīvā komiteja darīja zināmu EESK priekšsēdētājam, ka E nepiedalīsies konsultatīvās komitejas apspriedēs attiecībā uz prasītāja lietu, jo viņam ir interešu konflikts. Šajā vēstulē turklāt bija precizēts, ka šādos apstākļos otra I grupas locekle konsultatīvajā komitejā F ir atteikusies piekrist lēmumam par E izslēgšanu no apspriedēm un ka viņa līdz ar to arī nepiedalīšoties konsultatīvās komitejas apspriedēs attiecībā uz prasītāja lietu.
- 22 Ar 2020. gada 7. aprīļa vēstuli, kas bija adresēta EESK priekšsēdētājam, prasītājs norādīja, ka viņam ir veselības problēmas un ka šī iemesla dēļ viņš uz nenoteiktu laiku nevar pildīt I grupas priekšsēdētāja funkcijas. Šo funkciju izpildei uz prasītāja slimības laiku tika iecelts I grupas priekšsēdētāja vietnieks.
- 23 Ar 2020. gada 28. aprīļa vēstuli, kas bija adresēta EESK priekšsēdētājam, konsultatīvā komiteja saskaņā ar 2019. gada Rīcības kodeksa 8. panta 2. punktu paziņoja savus ieteikumus attiecībā uz apgalvotajiem prasītāja izdarītajiem Rīcības kodeksa pārkāpumiem. Konsultatīvā komiteja tostarp aicināja EESK priekšsēdētāju noteikt šādus pasākumus:

“1. Ievērojot veikto *OLAF* un [prasītāja] uzklaušanos, ko 2020. gada 6. martā organizēja konsultatīvā komiteja, un pēc padziļinātas *OLAF* veiktās [prasītāja] uzklaušanos, kā arī *OLAF* ziņojuma pārbaudes konsultatīvā komiteja pievienojas *OLAF* pierādītajiem faktiem konstatējumiem, kā arī no tiem izrietošajiem juridiskajiem secinājumiem. Līdz ar to konsultatīvā komiteja konstatē, ka ar savu rīcību pret EESK personāla locekļiem un bijušajiem EESK locekļiem [prasītājs] ir pārkāpis EESK Reglamenta 1. panta 4. punktu, 2013. gada 17. janvāra EESK locekļu Rīcības kodeksa 4. panta 1. punktu, [2019. gada Rīcības] kodeksa 4. panta 1. punktu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 1. punktu. Konsultatīvā komiteja turklāt konstatē, ka *OLAF* izmeklēšanā apsūdzētās personas procesuālās tiesības ir tikušas pilnībā ievērotas.

2. Atkārtoti izdarīto un smago Eiropas tiesiskās iekārtas centrālo tiesību normu pārkāpuma dēļ [prasītājam] tiek atņemtas vadības tiesības, un līdz ar to viņam tiek atņemta priekšniecība pār I grupas sekretariāta personālu.

3. Līdz ar tiesību vadīt personāla locekļus atņemšanu un tā kā priekšsēdētāja amats ir cieši saistīts ar šīm tiesībām, [prasītājs] tiek atstādināts no I grupas priekšsēdētāja funkciju veikšanas; atstādināšana tiek piemērota, neraugoties uz faktu, ka veselības apstākļu dēļ un līdz [prasītāja] atlabšanai viņš ir nodevis I grupas priekšsēdētāja vietu I grupas priekšsēdētāja vietniekam.

4. Lai novērstu kaitējumu EESK un tās locekļiem, EESK priekšsēdētājs [...] tiek lūgts pieprasīt, lai [prasītājs] atsauca savu kandidatūru EESK priekšsēdētāja amatam, kuru apstiprināja I grupas locekļi 2020. gada 23. janvāra vēlēšanu procedūrā.

5. Gadījumā ja Beļģijas prokuratūra uzsāktu izmeklēšanu, EESK sāk tiesvedību, lai tā tiktu atzīta par civilprasītāju kriminālprocesā pret [prasītāju] [..].”

- 24 Ar 2020. gada 12. maija vēstuli EESK priekšsēdētājs uzaicināja prasītāju saskaņā ar 2019. gada Rīcības kodeksa 8. panta 3. punktu attiecīgā gadījumā iesniegt savus rakstveida apsvērumus par konsultatīvās komitejas izteiktajiem ieteikumiem.
- 25 2020. gada 13. maijā Eiropas Parlaments pieņēma Lēmumu (ES) 2020/1984 par Eiropas Savienības 2018. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VI iedaļa – Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (OV 2020, L 417, 469. lpp.), ar kuru šī iestāde atlika lēmuma pieņemšanu attiecībā uz EESK ģenerālsēdētāja atbrīvošanu no EESK budžeta izpildes 2018. finanšu gadam. Nākamajā dienā Eiropas Parlaments pieņēma Rezolūciju (ES) 2020/1985 ar konstatējumiem, kas ir neatņemama daļa no lēmuma par Eiropas Savienības 2018. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VI iedaļa – Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (OV 2020, L 417, 470. lpp.), atbilstoši kurai EESK tika lūgta informēt Parlamentu līdz 2020. gada septembrim par to, kādi pasākumi ir noteikti, lai īstenotu *OLAF* ziņojumā ietvertos ieteikumus.
- 26 2020. gada 27. maijā EESK priekšsēdētājs saskaņā ar 2019. gada Rīcības kodeksa 8. panta 3. punktu apspriedās ar paplašināto EESK priekšsēdētāja biroju.
- 27 Ar 2020. gada 2. jūnija vēstuli EESK priekšsēdētājam prasītājs darīja zināmus savus apsvērumus par konsultatīvās komitejas ieteikumiem. Prasītājs pārmeta konsultatīvajai komitejai, ka tā ir tostarp pārkāpusi viņa tiesības uz aizstāvību, jo, tā kā viņam nebija iespēju iepazīties ar *OLAF* ziņojuma pielikumiem, viņš nav arī varējis iesniegt savus komentārus par tiem.
- 28 Ar 2020. gada 3. jūnija piezīmi EESK priekšsēdētājs nodeva konsultatīvās komitejas ieteikumus un prasītāja rakstveida apsvērumus par tiem, kā arī *OLAF* ziņojuma nekonfidenciālo versiju un Parlamenta lēmumu par EESK biroja locekļu atbrīvošanu no budžeta izpildes, lai tie pieņemtu lēmumu attiecībā uz prasītāju. Šim paziņojumam bija pievienots arī lēmuma projekts.
- 29 Slēgtā sanāksmē 2020. gada 9. jūnijā EESK birojs pieņēma lēmumu, kas veido šīs prasības priekšmetu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), ar 21 balsi par, 4 balsīm pret un vienu atturēšanos, viena balss turklāt tika atzīta par nederīgu. Šī lēmuma vienīgais pants bija izteikts šādā redakcijā:

“Birojs

1. ņem vērā *OLAF* un konsultatīvās komitejas secinājumus attiecībā uz [prasītāja] [..] atbildību par psiholoģisko vardarbību un nepiemērotu rīcību, kādā viņš tiek apsūdzēts,

2. norāda, ka šajā lietā nav piemērojami [2019. gada Rīcības kodeksā] paredzētie sodi, ņemot vērā sodu tiesiskuma principu (*nulla poena sine lege*),

3. prasa [prasītājam]:

- atkāpties no I grupas priekšsēdētāja funkciju pildīšanas,
- atsaukt savu kandidatūru EESK priekšsēdētāja vēlēšanām,

4. atbrīvo [prasītāju] no jebkādam vadības un personāla vadības darbībām,

5. uzdod ģenerālsekretāram noteikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka EESK iestājas par civilprasītāju krimināllietā gadījumā, ja *procureur du Roi* [Karaļa prokurors] uzsāktu procesu pret [prasītāju],

6. uzdod ģenerālsekretāram nodot šo lēmumu *OLAF* un Eiropas Parlamentam; lēmumu attiecīgā gadījumā var paziņot arī citām iestādēm un/vai dalībvalstu struktūrām.

Šis lēmums ir neatņemama daļa no Biroja 2020. gada 9. jūnija sanāksmes protokola, un tas ir ierobežotas pieejamības dokuments.”

30 Apstrīdētais lēmums tika paziņots prasītājam tā paša gada 17. jūnijā.

31 Ar 2020. gada 15. jūlija lēmumu EESK plēnums pēc *auditorat du travail de Bruxelles* [Briseles Darba tiesisko attiecību uzraudzības iestādes] (Beļģija) lūguma un pēc prasītāja apsvērumu saņemšanas atcēla viņa imunitāti. Pēc tam ar 2020. gada 28. jūlija lēmumu EESK plēnums nolēma, ka šī struktūra iestāsies kā civilprasītājs pret prasītāju uzsāktajā procesā *tribunal correctionnel de Bruxelles* [Briseles Krimināltiesā].

32 Prasītāja prombūtne slimības dēļ beidzās 2020. gada 28. augustā.

33 Ar 2020. gada 1. septembra vēstuli EESK Cilvēkresursu un finanšu direkcijas direktors paziņoja prasītājam, ka saistībā ar apstrīdētā lēmuma izpildi viņš to atbrīvo no I grupas sekretariāta vadības un personāla vadības funkcijām. Prasītājs turklāt tika aicināts iecelt citu I grupas locekli, lai nodrošinātu šīs grupas sekretariāta ikdienas vadību.

34 2020. gada 8. septembrī I grupa iesniedza cita tās locekļa kandidatūru EESK priekšsēdētāja vietai un prasītājs atsauca savu kandidatūru šajās vēlēšanās.

35 2020. gada 27. oktobrī, noslēdzoties prasītāja pilnvaru termiņam, I grupa ievēlēja jaunu priekšsēdētāju. Tajā pašā dienā I grupas piedāvātā kandidāte tika ievēlēta par EESK priekšsēdētāju.

36 Ar Padomes Lēmumu (ES) 2020/1636 (2020. gada 30. oktobris), ar ko laikposmam no 2020. gada 21. septembra līdz 2025. gada 20. septembrim ieceļ Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas locekli (OV 2020, L 369, 1. lpp.), prasītājs pēc Polijas Republikas priekšlikuma tika iecelts par EESK locekli laikposmam no 2020. gada 21. septembra līdz 2025. gada 20. septembrim.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

37 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2020. gada 18. jūnijā, prasītājs cēla šo prasību.

38 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts tajā pašā dienā, prasītājs iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu, kura priekšmets bija apstrīdētā lēmuma izpildes apturēšana. Šis pieteikums tika noraidīts ar 2020. gada 22. jūlija rīkojumu KN/EESK (T-377/20 R, nav publicēts, EU:T:2020:353) steidzamības neesamības dēļ, un lēmums par tiesāšanās izdevumiem tika atlikts.

- 39 Ar citu atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts tajā pašā dienā, prasītājs iesniedza pieteikumu par lietas izskatīšanu paātrinātā tiesvedībā saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 152. pantu. Ar 2020. gada 24. jūlija lēmumu, kas prasītājam tika izsniegts tā paša gada 27. jūlijā, Vispārējā tiesa (astotā palāta) noraidīja šo pieteikumu.
- 40 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2020. gada 29. jūnijā, prasītājs lūdza nodrošināt viņa anonimitāti atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 66. pantam, kas viņam tika nodrošināta.
- 41 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2020. gada 31. augustā, prasītājs iesniedza jaunu pieteikumu par pagaidu noregulējumu, kurš bija pamatots, kā apgalvots, ar jauniem faktiem Reglamenta 160. panta izpratnē un kura priekšmets bija apstrīdētā lēmuma izpildes apturēšana. Šis pieteikums tika noraidīts ar 2020. gada 19. oktobra rīkojumu KN/EESK (T-377/20 R II, nav publicēts, EU:T:2020:505) steidzamības neesamības dēļ, un lēmums par tiesāšanās izdevumiem tika atlikts.
- 42 Pēc otrās apmaiņas ar procesuālajiem rakstiem tiesvedības rakstveida daļa tika noslēgta 2020. gada 25. novembrī.
- 43 Ar 2020. gada 18. decembra vēstuli prasītājs, pamatojoties uz Reglamenta 106. panta 2. punktu, lūdza noturēt tiesas sēdi mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai.
- 44 Ar kancelejas 2021. gada 9. februāra vēstuli Vispārējā tiesa saistībā ar procesa organizatoriskajiem pasākumiem uzaicināja EESK attiecīgā gadījumā iesniegt *OLAF* ziņojuma pielikumu nekonfidenciālo versiju, tostarp liecinieku un trauksmes cēlāju uzklaušīšanas pierakstus, neskarot Reglamenta 92. panta 3. punktu un 103. pantu.
- 45 Ar 2021. gada 23. februāra vēstuli EESK paskaidroja, ka *OLAF* ziņojuma pielikumi ir konfidenciāli un tos līdz ar to nevar paziņot prasītājam. Šādos apstākļos EESK uzskatīja, ka pieprasītie dokumenti būtu jāiesniedz tikai pēc rīkojuma par pierādījumu savākšanu atbilstoši Reglamenta 91. panta b) punktam un kārtība, kādā veic darbības ar šiem dokumentiem, paredzēta Reglamenta 103. pantā.
- 46 Ar kancelejas 2021. gada 5. marta vēstuli Vispārējā tiesa saistībā ar procesa organizatorisko pasākumu uzdeva jautājumus lietas dalībniekiem rakstveida atbilžu saņemšanai, un tie izpildīja šo lūgumu noteiktajā termiņā.
- 47 Ar 2021. gada 9. marta rīkojumu Vispārējā tiesa saskaņā ar Reglamenta 92. panta 3. punktu uzdeva EESK iesniegt *OLAF* ziņojuma pielikumus, tostarp liecinieku un trauksmes cēlāju uzklaušīšanas pierakstus, kurus *OLAF* paziņoja EESK ar 2020. gada 16. janvāra paziņojumu. Turklāt tika precizēts, ka šajā procesa stadijā šie dokumenti netiks paziņoti prasītājam, ja vien EESK nebūtu iespējas papildus minēto dokumentu pilnajai versijai iesniegt to nekonfidenciālo versiju.
- 48 2021. gada 17. martā EESK iesniedza *OLAF* ziņojuma pielikumu konfidenciālo versiju.
- 49 2021. gada 30. martā Vispārējā tiesa nolēma, ka atbildētāja iesniegtie dokumenti atbilstoši 2021. gada 9. marta rīkojumam par pierādījumu savākšanu ir atbilstoši, lai izlemtu šo strīdu, un ka tiem ir konfidenciāls raksturs. Vispārējā tiesa turklāt nolēma pieņemt procesa organizatorisko pasākumu attiecībā uz veidu, kā prasītājs varētu iepazīties ar minētajiem dokumentiem.

- 50 Ar kancelejas 2021. gada 30. marta vēstuli Vispārējā tiesa uzaicināja prasītāja advokātus apņemt ievērot konfidencialitāti pirms *OLAF* ziņojuma pielikumu konfidencialās versijas saņemšanas. 2021. gada 7. aprīlī prasītāja advokāti nosūtīja parakstītas apņemšanās ievērot konfidencialitāti.
- 51 Ar Vispārējās tiesas kancelejas 2021. gada 7. aprīļa vēstuli prasītāja advokāti tika uzaicināti identificēt *OLAF* ziņojuma pielikumu konfidencialajā versijā tos iespējamus pierādījumus, kas pēc būtības nebūtu ietverti *OLAF* ziņojuma nekonfidencialajā versijā, kurai prasītājam tika sniegta piekļuve, un attiecīgā gadījumā sniegt papildu apsvērumus, kas var ietekmēt administratīvās procedūras iznākumu, kādus prasītājs būtu varējis iesniegt minētajā procedūras stadijā, ja viņam būtu bijuši zināmi šie pierādījumi. Prasītāja advokāti izpildīja šo pieprasījumu noteiktajā termiņā.
- 52 Lietas dalībnieki tika uzklausi tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai 2021. gada 21. aprīlī. Tiesas sēdē EESK izteica lūgumu sniegt rakstveida atbildi uz prasītāja advokātu sniegtajiem apsvērumiem par *OLAF* ziņojuma pielikumu konfidencialo versiju. Pēc EESK rakstveida apsvērumu saņemšanas 2021. gada 5. maijā Vispārējā tiesa pabeidza procesa mutvārdu daļu.
- 53 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atzīt prasību par pieņemamu;
  - atcelt apstrīdēto lēmumu;
  - piespriest EESK viņam izmaksāt summu 200 000 EUR par nodarītā morālā kaitējuma kompensāciju, kā arī summu 50 000 EUR par nodarīto mantisko kaitējumu;
  - piespriest EESK atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.
- 54 EESK prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību kā nepieņemamu;
  - pakārtoti – noraidīt prasību kā nepamatotu;
  - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus saistībā ar pagaidu noregulējuma procedūru un lūgumu piemērot paātrināto tiesvedību.

Juridiskais pamatojums

Par atcelšanas prasījumu pieņemamību

- 55 Lai gan formāli ar atsevišķu dokumentu EESK nav izvirzījusi iebildi par nepieņemamību, tā tomēr apgalvo, ka atcelšanas prasība būtu jānoraida kā nepieņemama.
- 56 Pirmkārt, EESK apgalvo, ka uzaicinājumiem prasītājam atkāpties no I grupas priekšsēdētāja funkciju pildīšanas un atsaukt savu kandidatūru priekšsēdētāja amatam neesot saistošu tiesisku seku, jo izvēle atkāpties vai atsaukt savu kandidatūru esot vienīgi prasītāja ziņā.

- 57 Otrkārt, EESK uzskata, ka lēmums atbrīvojot prasītāju no I grupas sekretariāta vadības un personāla vadības pienākumu izpildes esot vienīgi EESK iekšējs reorganizācijas pasākums, ko administrācija ir noteikusi atbilstoši savām pilnvarām brīvi organizēt savus dienestus. Taču no 1988. gada 25. februāra sprieduma *Les Verts/Parlaments* (190/84, EU:C:1988:94) izrietot, ka tie akti, kas rada tiesiskas sekas vienīgi administrācijas iekšienē, neradot tiesības un pienākumus trešām pusēm un tie neesot apstrīdami akti LESD 263. panta izpratnē.
- 58 Treškārt, saistībā ar pārējiem apstrīdētā lēmuma elementiem, kas, pirmām kārtām, attiecas uz EESK iestāšanos par civilprasītāju krimināllietā procesā *tribunal correctionnel de Bruxelles* [Briseles Krimināltiesā] un, otrām kārtām, uz apstrīdētā lēmuma paziņošanu vairākām Eiropas Savienības vai dalībvalstu iestādēm un struktūrām, EESK uzskata, ka tie ir “tikai OLAF ieteikumu izpildes akti”, par kuriem arī nevar iesniegt atcelšanas prasību.
- 59 Prasītājs apstrīd šo argumentāciju.
- 60 Šajā lietā EESK birojs ar apstrīdēto tiesību aktu ir noteicis trīs pasākumus pret prasītāju, un līdz ar to esot jāpārbauda, vai šie pasākumi ir tādi, par kuriem var veikt tiesas pārbaudi atbilstoši LESD 263. pantam.

Par aicinājumiem atkāpties no I grupas priekšsēdētāja amata un atsaukt kandidatūru EESK priekšsēdētāja amatam

- 61 Apstrīdētā lēmuma vienīgā panta 3. punktā EESK birojs aicināja prasītāju atkāpties no I grupas priekšsēdētāja amata un atsaukt kandidatūru EESK priekšsēdētāja amatam.
- 62 Saskaņā ar judikatūru akti, par kuriem var iesniegt atcelšanas prasību, ir visi akti neatkarīgi no to rakstura vai formas, kurus pieņēmušas Savienības iestādes un struktūras un kuru mērķis ir radīt saistošas juridiskas sekas, kas var ietekmēt prasītāja intereses, būtiski mainot tā tiesisko stāvokli (skat. spriedumu, 2020. gada 25. jūnijs, *CSUE/KF, C-14/19 P*, EU:C:2020:492, 69. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 63 Tomēr šajā lietā, kā to pamatoti apgalvo EESK, aicinājumi atkāpties no I grupas priekšsēdētāja amata un atsaukt kandidatūru EESK priekšsēdētāja amatam pēc būtības ir tādi, kam nav nekādu obligātu juridisku seku šīs judikatūras izpratnē.
- 64 Patiešām, tā kā EESK birojam nav pilnvaru pieprasīt kāda tās locekļa atkāpšanos no grupas priekšsēdētāja amata vai atsaukt kandidatūru priekšsēdētāja vēlēšanām, prasītājs varēja brīvi izvēlēties, vai ievērot šos aicinājumus.
- 65 Šajā lietā, neraugoties uz šiem aicinājumiem, prasītājs turklāt palika I grupas priekšsēdētāja amatā līdz savu pilnvaru termiņa beigām 2020. gada 27. oktobrī.
- 66 Protams, kad 2020. gada 8. septembrī I grupa piedāvāja cita tās locekļa kandidatūru EESK priekšsēdētāja amatam, gandrīz trīs mēnešus pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas prasītājs piekrita atsaukt savu kandidatūru.
- 67 Tomēr šī prasība, kas ir celta 2020. gada 18. jūnijā, nav iesniegta pret prasītāja tā paša gada 8. septembra lēmumu atsaukt savu kandidatūru EESK priekšsēdētāja amatam, bet gan pret biroja uzaicinājumu to atsaukt, kam nepiemīt nelabvēlīga akta raksturs (pēc analogijas skat. spriedumu, 2015. gada 12. maijs, *Dalli/Komisija, T-562/12*, EU:T:2015:270, 155. punkts).

68 No tā izriet, ka, ciktāl ar šo lēmumu ir izteikts aicinājums prasītājam atkāpties no I grupas priekšsēdētāja amata un atsaukt kandidatūru EESK priekšsēdētāja amatam, apstrīdētais akts nerada obligātas juridiskas sekas. Tātad atcelšanas prasījumi ir jānoraida kā nepieņemami, ciktāl tie ir vērsti pret šādiem aicinājumiem.

Par lēmumu atstādināt prasītāju no vadības un personāla vadības pienākumu izpildes

- 69 Ar apstrīdētā lēmuma vienīgā panta 4. punktu EESK birojs ir atstādinājis prasītāju no vadības un personāla vadības funkciju pildīšanas.
- 70 Saskaņā ar Reglamenta 80. panta 1. punktu “grupu rīcībā ir sekretariāts, kas ir tieši padots attiecīgās grupas priekšsēdētājam”. Saskaņā ar minētā reglamenta 80. panta 2. un 3. punktu iecelējiestādes un institūcijas, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus (turpmāk tekstā – “IPNL”), pilnvaras attiecībā pret grupas sekretariāta personālu tiek īstenotas “pēc grupas priekšsēdētāja priekšlikuma”.
- 71 Šajā lietā no 2020. gada 1. septembra EESK Cilvēkresursu un finanšu direkcijas direktora vēstules, kas ir minēta šā sprieduma 33. punktā, izriet, ka lēmumam atstādināt prasītāju no vadības un personāla vadības funkciju pildīšanas ir tādas sekas, ka viņš vairs nav iesaistīts I grupas sekretariāta personāla pieņemšanā darbā, novērtēšanā, pārklasificēšanā, apmācībā, komandējumos vai arī darba laika pārvaldībā.
- 72 Šie uzdevumi un prerogatīvas tātad ir saistītas ar hierarhiskās varas īstenošanas kompetenci, kāda prasītājam bija viņa I grupas priekšsēdētāja statusā, turklāt tas arī izriet no šā sprieduma 23. punktā minētajiem konsultatīvās komitejas ieteikumiem.
- 73 Saistībā ar šo aspektu EESK turklāt tiesas sēdē apstiprināja šāda pasākuma galīgo raksturu, norādot, ka prasītājs vairs nevarēsot pildīt šādas vadības un personāla vadības funkcijas pat tad, ja viņš tiktu no jauna ievēlēts par I grupas priekšsēdētāju pēc viņa pilnvaru termiņa beigām. Apstākļi, uz kuru EESK turklāt norādīja tiesas sēdē – ka šai struktūrai varētu nākotnē nākties pārskatīt apstrīdēto lēmumu, ja mainītos apstākļi, kuri pamatoja tā pieņemšanu, lai ņemtu vērā, piemēram, pret prasītāju uzsāktā kriminālprocesa iznākumu –, nevar tikt ņemts vērā, lai novērtētu prasības pieņemamību, jo šāds vērtējums ir jāizdara, atsaucoties uz tiem apstākļiem, kādi pastāvēja prasības celšanas brīdī (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 24. oktobris, *Deutsche Post/Komisija*, C-77/12 P, nav publicēts, EU:C:2013:695, 65. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 74 Tātad, ņemot vērā šo uzdevumu veidu un apmēru, ir jāuzskata, ka lēmums atstādināt prasītāju no vadības un personāla vadības pienākumu pildīšanas rada tādas obligātas juridiskās sekas, kas var ietekmēt prasītāja intereses, būtiski mainot tā tiesisko stāvokli (pēc analogijas skat. spriedumu, 2002. gada 22. oktobris, *Pflugrad/ECB*, T-178/00 un T-341/00, EU:T:2002:253, 81. punkts).
- 75 Visbeidzot EESK arguments, ka LESD 263. panta pirmajā daļā Savienības tiesas kompetences esot ierobežotas ar tādiem aktiem, kuri rada juridiskas sekas trešām personām, neatspēko šo secinājumu.
- 76 Proti, atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai šis redakcijas mērķis ir izslēgt aktus, kas nav nelabvēlīgi akti, ciktāl tie attiecas tikai uz administrācijas iekšējo organizāciju un rada sekas tikai šajā iekšējā sfērā, neradot nekādas tiesības vai pienākumus attiecībā uz trešām personām (skat. spriedumu, 2020. gada 25. jūnijs, *CSUE/KF*, C-14/19 P, EU:C:2020:492, 73. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 77 Lai gan lēmums atstādināt prasītāju no vadības un personāla vadības pienākumu izpildes attiecas uz EESK iekšējo organizāciju, tomēr šis lēmums ir tāda veida akts, kura adresāts ir prasītājs LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē un kurš tam rada nelabvēlīgas sekas, ciktāl ar to viņam tiek atņemtas hierarhiskās pilnvaras, kuras tas īstenoja saskaņā ar EESK Reglamenta 80. pantu attiecībā pret I grupas sekretariāta personālu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 25. jūnijs, *CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, 74. punkts*), pretēji tam, ko apgalvo EESK.
- 78 Turklāt, tiklīdz – vismaz šādā kontekstā – prasītājs juridiski ir no EESK nošķirta persona, nevar uzskatīt, ka šis strīds nav starp EESK un trešo personu LESD 263. panta pirmās daļas izpratnē (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2020. gada 25. jūnijs, *CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, 75. punkts*, un ģenerālvokāta M. Bobeka [*M. Bobek*] secinājumus lietā *CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:220, 111. punkts*).
- 79 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka atcelšanas prasījumi ir pieņemami, ciktāl tie ir vērsti pret lēmumu atstādināt prasītāju no vadības un personāla vadības pienākumu izpildes.

Par EESK ģenerālsekretāram sniegtajām instrukcijām

- 80 Apstrīdētā lēmuma vienīgā panta 5. un 6. punktā EESK birojs pilnvaroja EESK ģenerālsekretāru “veikt nepieciešamo”, pirmkārt, lai gadījumā, ja pret prasītāju tiktu sākta tiesvedība, EESK iestātos par civilprasītāju krimināllietā un, otrkārt, ka šī lēmuma kopija ir jānosūta tostarp *OLAF* un Parlamentam.
- 81 Atbildē uz EESK izvirzīto iebildi par nepieņemamību prasītājs tomēr nav izvirzījis nekāda veida specifiskus argumentus savos procesuālajos dokumentos vai tiesas sēdē, kas ļautu paskaidrot, kādā mērā šis apstrīdētā lēmuma elements būtiski mainītu viņa tiesisko stāvokli šā sprieduma 62. punktā minētās judikatūras izpratnē.
- 82 Taču attiecībā uz EESK nolūku iestāties kriminālprocesā valsts tiesā kā civilprasītājam ir jāatgādina, ka iespēja īstenot savas tiesības tiesā, kā arī no tās izrietošā tiesas kontrole ir tāda vispārējā tiesību principa izpaušme, kura saknes ir meklējamas dalībvalstu kopīgajās konstitucionālajās tradīcijās un kurš ir nostiprināts arī Romā 1950. gada 4. novembrī parakstītās Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. un 13. pantā (spriedumi, 1986. gada 15. maijs, *Johnston, 222/84, EU:C:1986:206, 17. un 18. punkts*, un 1998. gada 17. jūlijs, *ITT Promedia/Komisija, T-111/96, EU:T:1998:183, 60. punkts*) un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantā.
- 83 Iestājoties par civilprasītāju valsts tiesā saistībā ar procesu pret prasītāju, EESK nav iecerējusi pati grozīt prasītāja tiesisko stāvokli, jo tā vienīgi piedalās procesā, kura iespējamais iznākums var būt tāds, ka minētais tiesiskais stāvoklis tiek izmainīts ar tiesas nolēmumu. Proti, attiecīgā gadījumā tas būtu tās valsts tiesas, kurā ir ierosināta lieta, nolēmums, ar kuru tiktu izmainīts prasītāja tiesiskais stāvoklis. Tātad EESK nolūks iestāties par civilprasītāju procesā, kas ir sākts pret prasītāju, nevar tikt atzīts par apstrīdamu aktu LESD 263. panta izpratnē (pēc analogijas skat. spriedumu, 2003. gada 15. janvāris, *Philip Morris International/Komisija, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 un T-272/01, EU:T:2003:6, 79. punkts*).
- 84 Turklāt ir jākonstatē – pat ja pieņemtu, ka par Savienības iestādes vēršanos valsts tiesā var iesniegt atcelšanas prasību LESD 263. panta izpratnē, šī prasība nav iesniegta par EESK plēnuma 2020. gada 28. jūlija lēmumu iestāties par civilprasītāju pret prasītāju uzsāktajā procesā, bet gan pret apstrīdēto lēmumu, kas labākajā gadījumā varētu būt plēnuma lēmumu sagatavojošs akts.

- 85 Visbeidzot attiecībā uz lēmumu pilnvarot EESK ģenerālsēkretāru paziņot apstrīdēto lēmumu noteiktām iestādēm vai dalībvalstu struktūrām pietiek konstatēt, kā to ir darījusi EESK, ka šis pasākums nerada obligātas juridiskas sekas attiecībā uz prasītāju. Šī paziņojuma adresāti saglabā novērtējuma brīvību, ievērojot attiecīgās tiem piešķirtās pilnvaras, par šajā lēmumā ietvertās informācijas saturu un piemērošanas jomu un līdz ar to sekām, kādas tas attiecīgā gadījumā izraisa.
- 86 Tātad atcelšanas prasījumi ir jānoraida kā nepieņemami, ciktāl tie ir izvirzīti pret EESK biroja sniegtajām instrukcijām EESK ģenerālsēkretāram.
- 87 Nemot vērā visu iepriekš minēto, atcelšanas prasība ir jāatzīst par pieņemamu vienīgi, ciktāl tā ir vērstā pret lēmumu atstādināt prasītāju no vadības un personāla vadības pienākumu izpildes (turpmāk tekstā – “strīdīgais pasākums”), un tā ir nepieņemama pārējā daļā.

Par lietas būtību

- 88 Prasības pamatojumam prasītājs izvirza četrus pamatus par:
- pirmais – tiesību uz aizstāvību, tiesību uz labu pārvaldību, tiesību tikt uzklautam un samērīguma principa pārkāpumu;
  - otrais – nevainīguma prezumpcijas un objektivitātes principu pārkāpumu;
  - trešais – atpakaļejoša spēka aizlieguma, tiesiskās drošības un sodu likumības principu pārkāpumu;
  - ceturtais – “disciplinārlietu un tiesu informācijas konfidencialitātes principa”, Regulas Nr. 883/2013 10. panta 2. punkta, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV 2018, L 295, 39. lpp.) 4. panta 1. punkta pārkāpumu.
- 89 Tā kā trešais prasītāja izvirzītais pamats ietver tostarp to, ka Vispārējā tiesa pārbauda, vai strīdīgais pasākums ir pamatots ar tādu juridisko pamatu, kas ļauj EESK birojam to pieņemt, un tā kā tas ir sabiedriskās kārtības jautājums (skat. spriedumu, 2014. gada 13. maijs, *McBride* u.c./Komisija, no T-458/10 līdz T-467/10 un T-471/10, nav publicēts, EU:T:2014:249, 25.–28. punkts un tajos minētā judikatūra), tas ir jāaplūko pirmais.

Par trešo pamatu – atpakaļejoša spēka aizlieguma, tiesiskās drošības un sodu likumības principu pārkāpums

- 90 Šī pamata atbalstam prasītājs būtībā apgalvo, ka strīdīgajam pasākumam neesot juridiskā pamata un ka EESK birojam nebija kompetences viņam piemērot šādu sodu.

- 91 Šajā ziņā prasītājs norāda, ka 2019. gada Rīcības kodeksa 8. pantā paredzētos sodus nevarot piemērot, lai sodītu par faktiem, kas ir notikuši pirms minētā kodeksa stāšanās spēkā. Savukārt attiecībā uz EESK locekļu 2013. gada 17. janvāra Rīcības kodeksu (turpmāk tekstā – “2013. gada Rīcības kodekss”) – tajā neesot paredzēta iespēja piemērot jebkādu sodus EESK locekļiem, kas ir pārkāpuši šī kodeksa normas.
- 92 EESK apstrīd šo argumentāciju.
- 93 Iesākumā ir jāatgādina, ka, lai gan tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principi nozīmē, ka ir jāpiemēro attiecīgo faktisko apstākļu laikā spēkā esošās materiālo tiesību normas, pat ja šīs normas vairs nav spēkā datumā, kad Savienības iestāde pieņem tiesību aktu, Savienības iestādes akta pieņemšanas procedūrai ir jānotiek atbilstoši šīs pieņemšanas laikā spēkā esošajām tiesību normām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 14. jūnijs, Komisija/McBride u.c., C-361/14 P, EU:C:2016:434, 40. punkts).
- 94 Tātad prasītājs nevar pārņemt EESK, ka tā ir pārkāpusi minētos principus, pieņemot strīdīgo pasākumu atbilstoši procedūrai, kāda bija noteikta ar 2019. gada Rīcības kodeksu, *a fortiori* ciktāl no šā sprieduma 8. punkta izriet, ka pats prasītājs lūdza EESK sākt minēto procedūru.
- 95 Šajā ziņā 2019. gada Rīcības kodeksa 8. panta 3. punkta pirmajā daļā ir paredzēts, ka EESK priekšsēdētājs pēc uzaicinājuma izsniegšanas attiecīgajam loceklim iesniegt rakstveida apsvērumus par konsultatīvās komitejas ieteikumiem apspriežas ar priekšsēdētāja biroju paplašinātā sastāvā un lūdz biroju pieņemt lēmumu par pieņemamajiem pasākumiem saskaņā ar EESK locekļu statūtiem un Reglamentu.
- 96 Šajā lietā šīs procedūras noslēgumā EESK birojs vispirms apstrīdētā lēmuma vienīgā panta 2. punktā secināja, ka prasītājam nevar piemērot nekādu sodu, jo pretējā gadījumā tiktu pārkāpts sodu tiesiskuma princips. Tālāk apstrīdētā lēmuma vienīgā panta 4. punktā EESK birojs pieņēma strīdīgo pasākumu.
- 97 Ciktāl starp pusēm ir domstarpības par apstrīdētā akta veidu un tā kā trešā pamata izvērtējums ir atkarīgs no tā, vai šis pasākums ir vai nav uzskatāms par sodu, ir jāveic apstrīdētā lēmuma kvalifikācija, ievērojot, ka pušu šim pasākumam piešķirtā kvalifikācija nevar būt saistoša Vispārējai tiesai (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2017. gada 19. oktobris, *Bernaldo de Quirós/Komisija*, T-649/16, nav publicēts, EU:T:2017:736, 19. punkts).
- 98 Uzreiz ir jānoraida EESK tēze, atbilstoši kurai strīdīgais pasākums neesot sods, jo tas neesot prasītājam nelabvēlīgs šā sprieduma 69.–79. punktā izklāstīto apsvērumu dēļ.
- 99 Tomēr apstākļi vien, ka strīdīgais pasākums ir prasītājam nelabvēlīgs, kas attaisno atcelšanas prasības pieņemamību šajā aspektā, tādēļ vien nenozīmē, ka minētais pasākums būtu kvalificējams par disciplinārsodu 2019. gada Rīcības kodeksa 8. panta 3. punkta otrās daļas izpratnē (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2017. gada 19. oktobris, *Bernaldo de Quirós/Komisija*, T-649/16, nav publicēts, EU:T:2017:736, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 100 Šajā ziņā apstrīdētajā lēmumā EESK birojs ir pamatojis strīdīgā pasākuma pieņemšanu atbilstoši *OLAF* ieteikumiem, kas iecerēja nepieciešamo pasākumu noteikšanu, lai novērstu jebkādu turpmāku prasītāja izdarītas psiholoģiskās vardarbības epizodi darba vietā. EESK turklāt precizēja, ka strīdīgā pasākuma mērķis bija ļaut šai struktūrai izpildīt tās pienākumu pasargāt savu personālu no psiholoģiskās vardarbības riskiem.

- 101 Turklāt, raugoties no izraisīto seku skatpunkta, ir jākonstatē arī tas, ka strīdīgais pasākums neatbilst nevienam no 2019. gada Rīcības kodeksa 8. panta 3. punkta otrajā daļā paredzētajiem sodiem, proti, rakstveida brīdinājums, šī brīdinājuma ietveršana biroja protokolā un attiecīgā gadījumā – plēnuma protokolā vai arī atstādināšana uz laiku no jebkādiem ziņotāja pienākumiem, jebkuras izpētes grupas priekšsēdētāja un locekļa vietas un atstādināšana uz laiku no visu veidu dalības komandējumos un ārkārtas sanāksmēs.
- 102 Tātad, ņemot vērā strīdīgā pasākuma saturu un radītās sekas, nevar uzskatīt, ka tam piemistu soda raksturs un ka tādējādi tas būtu kvalificējams kā sods. Patiesībā tā mērķis nav piemērot sankciju, sodīt vai izteikt rājienu prasītājam saistībā ar iespējamu to pienākumu neizpildi, kuri izriet no Rīcības kodeksa, bet tā mērķis ir preventīvs, proti, garantēt labāku EESK ierēdņu un darbinieku aizsardzību I grupas pareizas darbības interesēs.
- 103 Šajā ziņā turklāt ir svarīgi atzīmēt, ka prasītājs nav norādījis elementus, kas ļautu pierādīt, ka strīdīgā pasākuma mērķis patiesībā nav sasniegt EESK izvirzīto mērķi vai arī ka tas neatbilst patiesām dienesta interesēm.
- 104 Tātad kontekstā, ko raksturo pareizai dienesta darbībai kaitējoša spriedze, EESK birojs šīs lietas apstākļos varēja uzskatīt, ka atstādināt prasītāju no konkrētiem administratīvajiem pienākumiem, kas attiecas uz hierarhiskās varas īstenošanu, bija dienesta interesēs (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumus, 1990. gada 7. marts, *Hecq*/Komisija, C-116/88 un C-149/88, EU:C:1990:98, 22. punkts; 2004. gada 28. oktobris, *Meister*/ITSB, T-76/03, EU:T:2004:319, 79.–81. punkts, un 2017. gada 19. oktobris, *Bernaldo de Quirós*/Komisija, T-649/16, nav publicēts, EU:T:2017:736, 40. punkts), bet vienlaikus šis pasākums nav disciplināra rakstura pasākums, ņemot vērā šī pasākuma saturu un sekas.
- 105 Šajā ziņā saskaņā ar EESK Reglamenta 9. panta 8. punktu birojs tostarp atbild par cilvēkresursu pareizu izmantošanu, izpildot tam ar līgumu uzticētos uzdevumus. Ņemot vērā, ka strīdīgais pasākums attiecas uz pareizu EESK cilvēkresursu izmantošanu, šajā lietā – I grupas cilvēkresursu izmantošanu, EESK birojs tiešām bija kompetentā iestāde šāda pasākuma pieņemšanai 2019. gada Rīcības kodeksa 8. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētās procedūras noslēgumā.
- 106 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasītāja arguments, ka EESK birojs tam esot piemērojis sodu, pārkāpjot atpakaļejoša spēka aizlieguma, tiesiskās drošības un sodu likumības principus, ir jānoraida, un līdz ar to trešais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par pirmo pamatu – tiesību uz aizstāvību, tiesību uz labu pārvaldību, tiesību tik uzklautam un samērīguma principa pārkāpums

- 107 Šī pamata atbalstam prasītājs būtībā apgalvo, ka EESK esot pārkāpusi viņa tiesības uz aizstāvību.
- 108 Šajā ziņā prasītājs iesākumā apgalvo, ka viņam neesot bijis noteikts saprātīgs termiņš, lai iepazītos ar *OLAF* ziņojumu un sagatavotu savu aizstāvību. Taču, viņaprāt, nevar izslēgt, ka apstrīdētā lēmuma saturs būtu bijis citāds, ja viņam būtu ticis noteikts šāds termiņš.
- 109 Turpinājumā prasītājs uzskata, ka neesot ievērotas viņa tiesības uz aizstāvību, jo viņš neesot varējis lietderīgi iesniegt savus apsvērumus pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, tāpēc ka viņam netika sniegta pilnīga piekļuve viņa lietas materiāliem, it īpaši *OLAF* ziņojumā izklāstīto faktu juridiskajai kvalifikācijai un liecinieku un trauksmes cēlāju uzklautāšanas pierakstiem, kas bija šī ziņojuma pielikumā. Prasītāja advokāti savos apsvērumos par *OLAF* ziņojuma pielikumu konfidencialo

versiju, kurai EESK sniedza piekļuvi, izpildot procesa organizatorisko pasākumu, būtībā apgalvoja, ka atsevišķu *OLAF* izmeklēšanas laikā ievāktu liecību saturs nebija atrodams *OLAF* ziņojuma nekonfidencialajā versijā, kurai prasītājam bija piešķirta piekļuve, tādējādi esot pārkāptas viņa tiesības tikt lietderīgi uzklautam.

- 110 Visbeidzot EESK esot pārkāpusi samērīguma principu, tai nenodrošinoties ar nepieciešamajiem instrumentiem, lai piemērotā veidā ieviestu savu “nulles iecietības” politiku attiecībā uz psiholoģiskās vardarbības darba vietā aizliegšanu un novēršanu, uz ko ir veikta atsauce apstrīdētajā lēmumā. Tieši otrādi, EESK tādējādi esot izvairījusies no jebkādas procedūras, kas ir balstīta uz sacīkstes principu, pirms noteikt iepriekš ielānoto prasītāja pienākumu izpildes izbeigšanu.
- 111 EESK apstrīd šo argumentāciju.
- 112 Iesākumā ir jāatgādina, ka saskaņā ar tiesību uz aizstāvību ievērošanas principu tādu lēmumu adresātiem, ar kuriem ievērojami tiek ietekmētas viņu intereses, jābūt iespējai lietderīgi paust savu viedokli par informāciju, uz kuras pamata administrācija ir plānojusi pieņemt savu lēmumu (skat. spriedumu, 2016. gada 5. oktobris, *ECDC/CJ*, T-395/15 P, nav publicēts, EU:T:2016:598, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 113 Šajā ziņā no judikatūras tostarp izriet, ka prasītājam, lai tas varētu lietderīgi darīt zināmus savus apsvērumus EESK birojam, bija tiesības, lai pirms lēmuma pieņemšanas viņam tiktu paziņots vismaz izmeklēšanas procedūrā uzklauto dažādo personu paziņojumu rezumējums, jo *OLAF* ir izmantojis šos paziņojumus savā ziņojumā, lai sniegtu ieteikumus EESK priekšsēdētājam, un birojs tos ņēma vērā, sniedzot strīdīgā pasākuma pamatojumu; šis rezumējums bija jāpaziņo, attiecīgā gadījumā ievērojot konfidencialitātes principu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2019. gada 4. aprīlis, *OZ/EIB*, C-558/17 P, EU:C:2019:289, 57. punkts; 2020. gada 25. jūnijs, *HF/Parlaments*, C-570/18 P, EU:C:2020:490, 60. punkts, un 2020. gada 25. jūnijs, *CSUE/KF*, C-14/19 P, EU:C:2020:492, 121. punkts).
- 114 Šādā kontekstā, lai garantētu liecību konfidencialitāti un ar to aizsargātos mērķus, vienlaikus tomēr pārlicinoties, ka prasītājs ir ticis uzklauts pirms nelabvēlīgā lēmuma pieņemšanas, Tiesa ir lēmusi, ka var tikt izmantoti konkrēti paņēmieni, piemēram, liecību anonimizācija vai to satura izpaušana rezumējuma veidā, vai arī atsevišķu liecību satura fragmentu aizsegšana (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2019. gada 4. aprīlis, *OZ/EIB*, C-558/17 P, EU:C:2019:289, 59. punkts, un 2020. gada 25. jūnijs, *HF/Parlaments*, C-570/18 P, EU:C:2020:490, 66. punkts).
- 115 Visbeidzot, lai prasītājs varētu lietderīgi paust savu viedokli par pierādījumiem, uz kuriem EESK birojs bija iecerējis pamatot savu lēmumu, prasītājam bija jābūt pietiekamam termiņam (skat. spriedumu, 2008. gada 18. decembris, *Sopropé*, C-349/07, EU:C:2008:746, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 116 Šajā lietā nav strīda par to, ka prasītājam bija piekļuve vienīgi *OLAF* ziņojuma nekonfidencialajai versijai, kurai nebija pievienots pielikums, un to EESK attaisnoja ar nepieciešamību aizsargāt trauksmes cēlāju identitāti un savāktu liecību konfidencialitāti.
- 117 Iesākumā ir jānoraida EESK arguments par to, ka pirmais pamats esot noraidāms, jo arī EESK birojam esot sniegta piekļuve vienīgi *OLAF* ziņojuma nekonfidencialajai versijai, proti, tas pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas neesot varējis iepazīties tostarp ar liecinieku un trauksmes cēlāju liecību pierakstiem.

- 118 Šis arguments neatbilst faktiem. Proti, saskaņā ar EESK Reglamenta 4. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktu EESK priekšsēdētājs ir EESK biroja loceklis, un ar 2020. gada 16. janvāra paziņojumu viņš patiesībā saņēma *OLAF* ziņojuma konfidenciālo versiju, tostarp tam pievienotos pielikumus, un to EESK atzina tiesas sēdē.
- 119 Tomēr fakts, ka EESK birojam bija piekļuve *OLAF* ziņojuma konfidencialajai versijai, nenozīmē, ka ir noticis prasītāja tiesību uz aizstāvību pārkāpums. Proti, šī principa ievērošana, kas ietver arī tiesības tikt uzklausītam, nozīmē, ka, attiecīgā gadījumā ievērojot konfidencialitātes prasības, psiholoģiskā vardarbībā apsūdzētajai personai pirms tai nelabvēlīga lēmuma pieņemšanas ir jābūt iespējai lietderīgi un efektīvi darīt zināmu savu nostāju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 25. jūnijs, *CSUE/KF*, C-14/19 P, EU:C:2020:492, 116. un 117. punkts).
- 120 Šajā ziņā EESK apgalvo, ka prasītājam ir tikusi sniegta pietiekama piekļuve *OLAF* ziņojumam, jo atšķirībā no faktiem, par ko tika pieņemts 2019. gada 4. aprīļa spriedums *OZ/EIB* (C-558/17 P, EU:C:2019:289), 2020. gada 25. jūnija spriedums *HF/Parlaments* (C-570/18 P, EU:C:2020:490) un 2020. gada 25. jūnija spriedums *CSUE/KF* (C-14/19 P, EU:C:2020:492), *OLAF* ziņojuma nekonfidencialajā versijā esot ietverts rezumējums, ar ko tiek izpausta izmeklēšanā *OLAF* ievākto liecību būtība, līdz ar to prasītāja tiesības uz aizstāvību esot tikušas atbilstoši aizsargātas.
- 121 Nemot vērā šo argumentāciju, ir jāpārbauda, vai *OLAF* ziņojuma nekonfidencialajā versijā bija ietverts izmeklēšanā ievākto liecību rezumējums, pirms tiek noteikts attiecīgā gadījumā, vai šajā rezumējumā ir atspoguļota *OLAF* ievākto liecību būtība, un visbeidzot – jāveic analīze par to, vai prasītājam bija piešķirts pietiekams termiņš, lai sagatavotu savu aizstāvību un iesniegtu apsvērumus.
- ***Par to, vai OLAF ziņojuma nekonfidencialajā versijā bija ietverts uzklausīto liecinieku un trauksmes cēlāju paziņojumu rezumējums***
- 122 Šajā sakarā iesākumā ir svarīgi konstatēt, ka *OLAF* nekonfidencialajam ziņojumam ir 30 lappuses. Ziņojuma 2.2. punktā “Ievāktie pierādījumi” *OLAF* ir norādījis, ka tas ir “sagrupējis līdzīgās liecinieku liecības, vienlaikus cenšoties, cik iespējams, atstātīt sekretariāta personāla precīzos vārdus”, lai aizsargātu ievākto liecību konfidencialitāti. Turklāt attiecībā uz personāla locekļiem, kuri nebija izteikuši vēlmi slēpt savu identitāti, vai tiem, kuri *OLAF* ieskatā nebija tieši hierarhiski pakļauti prasītājam, ziņojumā ir norādīta viņu identitāte un tā nav aizsegta *OLAF* ziņojuma nekonfidencialajā versijā, kas tika nodota prasītājam.
- 123 Tādējādi *OLAF* nekonfidencialajā versijā ir ietverts detalizēts katras prasītājam pārmestās rīcības epizodes rezumējums un tās ilustrētas ar atsaucēm uz konkrētiem notikumiem tostarp attiecībā pret A, B un C, kuri ir tieši minēti *OLAF* ziņojuma nekonfidencialajā versijā, kā arī attiecībā pret I grupas sekretariāta personāla locekļiem. *OLAF* ir arī aprakstījis sekas, kādas atbilstoši uzklausīto liecinieku liecībām šī rīcība esot atstājusi uz šo personu veselību.
- 124 Turklāt attiecībā uz katru prasītājam pārmestās rīcības epizodi ziņojumā ir ietvertas vai nu tiešas atsauces uz uzklausīto personu liecībām ar citātiem pēdiņās, vai netiešas atsauces, kas ir šo paziņojumu anonimizēti atstāti. *OLAF* turklāt ir rūpīgi identificējis, vai pret prasītāju vērstos apgalvojumus apstiprina liecinieki, un attiecīgā gadījumā ir precizēts liecinieku skaits un to statuss. Gadījumos, kad apgalvojumi nebija apstiprināti ar liecinieku liecībām, *OLAF* to arī ir norādījis.

125 No iepriekš minētā izriet, ka *OLAF* ziņojuma nekonfidenciālā versija ietver uzklusīto liecinieku un trauksmes cēlāju paziņojumu rezumējumu. Šādos apstākļos tas, ka pastāv šāds rezumējums šā sprieduma 114. punktā minētās judikatūras izpratnē, nozīmē, ka nevar izdarīt automatisku secinājumu par to, ka *OLAF* ziņojumam pievienoto pielikumu nepaziņošana ir kvalificējama par pārkāpumu, kas neizbēgami ietekmē strīdīgā pasākuma spēkā esamību. Vispirms ir jāpārbauda, vai šajā rezumējumā ir atspoguļota *OLAF* ievākto liecību būtība.

– Par to, vai šajā rezumējumā ir atspoguļota uzklusīto liecinieku un trauksmes cēlāju paziņojumu būtība

126 Apsvērumos par *OLAF* ziņojuma pielikumu konfidenciālo versiju prasītājs ir konstatējis vairākus elementus, kuri, kā viņš apgalvo, nebija ietverti *OLAF* ziņojuma nekonfidenciālajā versijā, kas viņam tika paziņota, lai viņš varētu īstenot savas tiesības uz aizstāvību pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas. Prasītājs secina, ka EESK ir pārkāpusi viņa tiesības uz aizstāvību, jo tā pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas viņam paziņojusi vienīgi *OLAF* ziņojuma nekonfidenciālo versiju, kurai nebija pievienots pielikums.

127 Pirmkārt, prasītājs apgalvo, ka dažu to jautājumu patieso apjomu, kuri viņam tika uzdoti *OLAF* rīkotajā uzklusīšanā, viņam būtu bijis iespējams saprast vienīgi pēc iepazīšanās ar ievāktajām liecībām. Savukārt, ja prasītājs būtu varējis iepazīties ar šīm liecībām, kurās ir atsauces uz seniem notikumiem, viņš būtu spējis labāk nodrošināt savu aizstāvību. Prasītājs, piemēram, atsauca uz jautājumu par atgadījumu, kas esot noticis viņa kabinetā divu liecinieku klātbūtnē, uz kuru viņam nebija iespējas atbildēt, jo viņam netika atklāta liecinieku identitāte.

128 Tomēr ir jākonstatē, ka šī argumentācija neattiecas uz jautājumu par to, vai EESK ir pārkāpusi prasītāja tiesības uz aizstāvību un it īpaši – vai *OLAF* ziņojuma nekonfidenciālajā versijā ietvertajā rezumējumā, kuru izveidoja EESK, sadarbojoties ar *OLAF*, bija atspoguļota izmeklēšanas laikā ievākto liecību būtība.

129 Katrā ziņā pietiek atgādināt, ka izmeklēšanas laikā *OLAF* piemērojamais tiesiskais regulējums principā izslēdz ieinteresētās personas piekļuvi *OLAF* lietas materiāliem. Vienīgi tad, ja iestāde, kas ir galīgā ziņojuma adresāte, pieņem ieinteresētajai personai nelabvēlīgu aktu, šai iestādei atbilstoši tai piemērojamām procesuālo tiesību normām būtu jāsniedz piekļuve galīgajam *OLAF* ziņojumam, lai ļautu šai personai īstenot savas tiesības uz aizstāvību (spriedums, 2018. gada 28. novembris, *Le Pen/Parlaments*, T-161/17, nav publicēts, EU:T:2018:848, 67. punkts).

130 Tātad brīdī, kad prasītāju uzklusīja *OLAF*, viņam nebija jāzina liecinieku un trauksmes cēlāju paziņojumi, lai atbildētu uz izmeklētāju jautājumiem.

131 Vispārējā tiesa turklāt konstatē, ka prasītājam uzdotie jautājumi viņa uzklusīšanas laikā bija pietiekami precīzi un viņš spēja uz tiem atbildēt bez grūtībām. Šo konstatējumu neatspēko apstākļi, ka, atbildot uz dažiem jautājumiem, prasītājs norādīja, ka viņš neatceras vai nevar sniegt atbildi bez papildu informācijas.

132 Attiecībā uz vienu no 12. jautājuma papildjautājumiem, uz ko prasītājs atbildēja, ka viņš nespēj identificēt notikumu, par kuru ir runa, nezinot to personu identitāti, kuras tajā piedalījušās, ir būtiski norādīt, ka viņš tomēr piebilda, ka, viņaprāt, šāda notikuma vispār nav bijis.

133 Šādos apstākļos, ievērojot ievākto liecību detalizēto raksturu, ir jānoraida argumenti par *OLAF* izmeklētāju prasītājam uzdoto jautājumu apgalvoti neprecīzo raksturu.

- 134 Otrkārt, prasītājs norāda, ka vairāki liecinieki ir minējuši I grupas locekļa E izveidoto ziņojumu par I grupas sekretariāta personāla grūtībām un satraukumu attiecībā pret A, bet šis apstāklis neesot minēts *OLAF* ziņojuma nekonfidencialajā versijā. Taču minētais ziņojums tieši varētu būt sniedzis citu skaidrojumu par A izklāstīto faktu versiju.
- 135 Tomēr no lietas materiāliem, it īpaši no prasītāja uzklaušanās protokola, izriet, ka viņam bija labi zināms šis ziņojums un tāvad attiecīgā gadījumā nekas viņam neliedza uz to atsaukties apstrīdētā lēmuma pieņemšanas procedūrā, lai precizētu kontekstu vai niansētu viņam pārņemto rīcību attiecībā pret A. Šis ziņojums turklāt tika tiešā veidā minēts konsultatīvajā komitejā, un tas noveda pie I grupas locekļa, kas bija izveidojis šo ziņojumu un bija minētās komitejas sastāvā, atsaukšanas no šīs komitejas.
- 136 Tāvad argumentācija par atsauces neesamību uz šo ziņojumu *OLAF* ziņojuma nekonfidencialajā versijā nav tāda, ar ko varētu pierādīt prasītāja tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.
- 137 Treškārt, prasītājs apgalvo, ka viens no lieciniekiem ir ticis sodīts par agrāku nepatiesu apsūdzību vēršanu pret viņu un par to ir atgādinājis kāds cits liecinieks. Taču šis pierādījums neesot bijis iekļauts *OLAF* ziņojuma nekonfidencialajā versijā.
- 138 Tomēr, kā to ir arī pamatoti norādījusi EESK, šī informācija ir tiešā veidā ietverta *OLAF* ziņojuma nekonfidencialās versijas 1.4. punktā “Līdzības ar lietu, kas attiecās uz kādu agrāko sekretariāta vadītāju”. Tāvad prasītājam nekas neliedza izvīzīt apsvērumus šajā ziņā pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.
- 139 Ceturtkārt, prasītājs paskaidro, ka daži liecinieki ir paziņojuši, ka viņiem ir bijušas grūtības ar A. It īpaši vairāki liecinieki ir minējuši konfliktējošas attiecības ar šo personu, un tas esot ietekmējis vienības pareizu darbību. Turklāt divi liecinieki ir apgalvojuši, ka A uzvedība pret viņiem ir bijusi agresīva, un viens liecinieks ir piebildis, ka prasītājs neesot vienīgais, kam šajā situācijā būtu jāuzņemas atbildība. Taču, kā apgalvo prasītājs, *OLAF* ziņojuma nekonfidencialajā versijā, kam viņš varēja saņemt piekļuvi, neesot bijušas ietvertas nekāda veida atsauces uz liecinieku vārdiem un nekādas atsauces uz viņu liecībām, lai gan šie pierādījumi ļautu aplūkot *OLAF* secinājumus kontekstā un tos niansēt.
- 140 No lietas materiāliem tomēr izriet, ka dažu I grupas sekretariāta personāla locekļu grūtības saskarsmē ar A ne vien bija zināmas prasītājam, bet arī tās ir tiešā veidā minētas rezumējumā, kurš ir ietverts *OLAF* ziņojuma nekonfidencialajā versijā.
- 141 Proti, jau *OLAF* uzklaušanās un rakstveida apsvērumos par faktiem, kas attiecas uz viņu, prasītājs apgalvoja, ka daži personāla locekļi bija sūdzējušies par A un ka viņa ieskatā tas ir ietekmējis sekretariāta labu darbību.
- 142 Turklāt *OLAF* ziņojuma nekonfidencialajā versijā tostarp ir norādīts šādi:
- “*OLAF* veiktās uzklaušanās laikā vismaz seši sekretariāta personāla locekļi pauda savu nostāju, ka A bija saskāries ar grūtībām pierādīt, ka viņam piemīt amatam nepieciešamās kompetences un spējas. Vismaz trīs sekretariāta personāla locekļi ziņoja, ka neskaidrās situācijas dēļ viņiem bija grūtības identificēt pareizo vidutāju (sekretariāta vadītāja vai priekšsēdētāja vietnieks). Personāla locekļi turklāt norādīja, ka vēlāk A attieksme pret viņiem bijusi agresīva. Viens personāla loceklis paziņoja, ka šie pēdējie drīzāk esot rēķinājušies ar nodaļas vadītāju, lai likvidētu [prasītāja] radīto spriedzi, un viņš tos esot aizstāvējis. Šajā ziņā personāls bija vīlies A.”

- 143 Tātad ir jāuzskata, ka *OLAF* ziņojuma nekonfidencialajā versijā ir ietverta savākto liecību būtība. Līdz ar to nevar pamatoti pārņemt EESK, ka tā šajā ziņā ir pārkāpusi prasītāja tiesības uz aizstāvību.
- 144 Piektkārt, prasītājs norāda, ka no *OLAF* ziņojuma nekonfidencialās versijas izriet, ka izmeklēšana ir attiekusies uz vēl divām citām personām. Taču, ja EESK birojs par to būtu zinājis, tas varētu novērtēt viņu attiecīgo lomu pārņemtajos faktos, tostarp attiecībā pret B. Tāpat prasītājs būtu varējis uz to atsaukties, lai norādītu kontekstu, kādā ir izvirzīti pret viņu vērstie apgalvojumi.
- 145 Tomēr no 2020. gada 3. jūnija vēstules, ar kuru EESK birojs tika aicināts pieņemt lēmumu par prasītāja lietu, izriet, ka EESK priekšsēdētājs ir nosūtījis birojam arī *OLAF* ģenerāldirektora 2020. gada 16. janvāra paziņojumu, kurā ir minēta divu citu personu identitāte, uz ko attiecas *OLAF* izmeklēšana.
- 146 Turklāt ir jākonstatē, ka *OLAF* ziņojuma nekonfidencialajā versijā vairākas reizes ir norādes uz vairāku liecinieku paziņojumu būtību saistībā ar abu pārējo personu lomu, uz ko attiecas *OLAF* izmeklēšana. Prasītājs tātad varēja norādīt savus iespējamus apsvērumus par šiem elementiem apstrīdētā lēmuma pieņemšanas procedūras laikā.
- 147 Sestkārt, prasītājs apgalvo, ka viens liecinieks esot paziņojis, ka viņš nekad neesot novērojis prasītāja neatbilstošu rīcību. Taču šis pierādījums neesot bijis ietverts *OLAF* ziņojuma nekonfidencialajā versijā.
- 148 Tomēr ir jākonstatē, ka attiecīgais liecinieka paziņojums ir niansētāks.
- 149 Ir tiesa, ka šī lieciniece uz jautājumu, vai viņa pati ir bijusi klāt situācijās, kurās prasītājs būtu slikti izturējies pret I grupas sekretariāta locekļiem, un vai prasītājam ir bijis paradums kritizēt personāla locekļus, atbildēja, ka viņai nekas par to nav zināms.
- 150 Tomēr šī lieciniece paziņoja arī to, ka viņas ieskatā viens no “prasītāja personības aspektiem ir autoritārs raksturs un ievērojams egoisms” un ka viņa “daudz neizjuta [prasītāja] negatīvās raksturīpašības, jo [starp viņiem] bija G”. Tāpat šī lieciniece piebilda, ka “viņa ir dzirdējusi sakām, ka [prasītājs] kliež uz personāla locekļiem savā birojā, bet [ka viņa] [pati] to nekad nav piedzīvojusi”. Visbeidzot uz jautājumu par to, vai viņa raksturotu prasītāja uzvedību pret personāla locekļiem kā psiholoģisko vardarbību, šī lieciniece paziņoja, ka “viņa nekad nav saskārusies ar šādu uzvedību no [prasītāja] puses”, bet ka viņa varot “iedomāties, ka dažas personas [varētu būt] pašas provocējušas šāda veida rīcību”, un ka “zinot [prasītāja] raksturu, kas [bija] kā dusmu katls, kurš varēja “eksplodēt” pavisam viegli”.
- 151 Turklāt šī lieciniece norādīja uz triju kolēģu situāciju, kas esot saskārušās ar grūtībām attiecībās ar prasītāju. Visbeidzot šī lieciniece secināja, ka “[prasītājam] ir smags raksturs”, ka viņš “varbūt negribēja slikti uzvesties, bet [ka] viņa reakcijas [varēja] viegli uztvert kā psiholoģisko vardarbību”, ka “tas [bija] atkarīgs arī no tā, cik jūtīga ir otra persona”, ka “visi sekretariāta kolēģi par viņu sūdzējās”, un ka tad, “ja viņu vidū nebūtu solidaritātes, viņi to nebūtu izturējuši”.
- 152 No tā izriet – apgalvojums, ka šī lieciniece ir paziņojusi, ka tā nekad nav bijusi lieciniece prasītāja neatbilstošai uzvedībai, ir nepilnīgs un tas neatspoguļo šīs liecības būtību.

- 153 Septītkārt, prasītājs apgalvo, ka vairākās liecībās tiekot apstiprināts, ka EESK ģenerālsēkretārs neesot veicis nevienu pasākumu, lai lietderīgā termiņā novērstu dažu I grupas sekretariāta personāla locekļu grūtības. It īpaši prasītājs atsaucas uz EESK ģenerālsēkretāra lēmumu apstiprināt amatā A pēc pārbaudes laika beigām, neraugoties uz prasītāja priekšlikumu viņu neapstiprināt amatā, kā dēļ jau pastāvošā spriedze I grupas sekretariātā esot vēl pastiprinājusies. Taču no *OLAF* ziņojuma nekonfidenciālās versijas izrietot, ka prasītājs esot vienīgais, kam ir jāuzņemas atbildība šajā situācijā, neņemot vērā IPNL atbildību.
- 154 Tāpat kā EESK, Vispārējā tiesa norāda, ka šis apgalvojums ir pretrunā prasītāja paziņotajam viņa uzklaušīšanā *OLAF*, atbilstoši kam viņš “nevēlējās atlaist no amata A” un, “sadarbojoties ar H, viņš esot nolēmis sniegt pozitīvu atzinumu par pārbaudes laiku”.
- 155 Katrā ziņā tostarp no prasītāja apsvērumiem par 2019. gada 4. decembra paziņojumu par faktiem izriet, ka prasītājs jau ir norādījis, ka EESK ģenerālsēkretāra lēmums apstiprināt amatā A viņa ieskatā ir pastiprinājis nodaļā jau pastāvošo spriedzi. Turklāt fakts, ka EESK ģenerālsēkretārs veic IPNL funkcijas attiecībā uz I grupas sekretariāta personāla locekļiem, nav jauns elements, ko prasītājs būtu varējis uzzināt, vienīgi iepazīstoties ar *OLAF* ziņojuma konfidenciālās versijas pielikumiem.
- 156 Tātad EESK nevar pārmest, ka tā ir pārkāpusi prasītāja tiesības uz aizstāvību šajā aspektā.
- 157 Astotkārt, prasītājs uzskata, ka datu aizklāšana par tiesisko regulējumu, kādā ir pieņemts *OLAF* ziņojums, viņam esot liegusi izteikt savus apsvērumus par izvēlēto juridisko pamatu viņa rīcības kvalificēšanai par psiholoģisko vardarbību. Šis arguments pārkļājas ar to argumentāciju, kura ir norādīta prasības pieteikumā un replikā saistībā ar *OLAF* veiktā juridiskā novērtējuma par faktiem aizklāšanu, kas viņa ieskatā neesot attaisnojama un viņam esot liegusi īstenot tiesības uz aizstāvību.
- 158 Attiecībā uz tiesisko regulējumu ir jākonstatē tāpat, kā to ir izdarījusi EESK, ka tas tostarp ir paskaidrots prasītājam 2019. gada 4. decembrī nosūtītajā paziņojumā par faktiem.
- 159 Attiecībā uz *OLAF* veiktā faktu juridiskā vērtējuma aizklāšanu *OLAF* ziņojuma nekonfidenciālajā versijā ir jākonstatē, ka tas neietekmē apstrīdētā lēmuma likumību.
- 160 Ir jānorāda, ka EESK virzītās procedūras pret prasītāju priekšmets ir noteikt, vai viņam pārmestās darbības un uzvedība, kā tos ir identificējis *OLAF* savas izmeklēšanas noslēgumā, attaisno pasākuma veikšanu saskaņā ar 2019. gada Rīcības kodeksa 8. panta 3. punkta pirmo daļu. Saskaņā ar Regulas Nr. 883/2013 11. panta 4. punktu šāda pārbaude ir vienīgi EESK kompetencē, un tātad tā nav atkarīga no *OLAF* veiktās faktu juridiskās kvalifikācijas. Līdz ar to EESK bija jāveic pašai savs izmeklēšanā konstatēto faktu juridiskais novērtējums, lai noteiktu, vai ir lietderīgi veikt pasākumu pret prasītāju.
- 161 Tātad *OLAF* veiktā faktu juridiskā novērtējuma nepaziņošana nav tāda, ar ko var pierādīt prasītāja tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.
- 162 Visbeidzot, devītkārt, lai gan prasītājs neizvirza iebildi par Reglamenta 103. panta prettiesiskumu, viņš tomēr apgalvo, ka, tā kā viņam nevarēja tikt paziņota *OLAF* ziņojuma pielikumu konfidenciālā versija, atbilstoši viņa advokātu uzņemtajām konfidencialitātes saistībām šo pēdējo apsvērumi bijuši minimāli un nekādā gadījumā tie nevarēja aizstāt apsvērumus, kādus viņš būtu varējis iesniegt, ja viņam pašam būtu bijusi sniegta piekļuve minētajiem pielikumiem.

- 163 Šajā ziņā ir svarīgi norādīt, ka, lai nodrošinātu sacīkstes rakstura ievērošanu, Reglamenta 103. panta 3. punktā ir tiešā veidā paredzēta iespēja – kuru Vispārējā tiesa šajā lietā ir izmantojusi – darīt zināmu pusei noteiktu atbilstošu informāciju vai materiālus, kam ir nozīme lietas izlemšanā un kas ir konfidenciāla rakstura, izvirzot tās izpaušanai nosacījumu par konkrētu saistību uzņemšanos. Turklāt no Vispārējās tiesas Reglamenta izpildes praktisko noteikumu 191. punkta izriet, ka saistības var izpausties tādējādi, ka puses pārstāvji apņemas nepaziņot šo informāciju vai dokumentus savam pilnvarotājam vai trešai personai.
- 164 Tādējādi ar 2021. gada 7. aprīļa procesa organizatorisko pasākumu Vispārējā tiesa iesākumā uzaicināja prasītāja advokātus precīzi identificēt *OLAF* ziņojuma konfidenciālās versijas pielikumos iespējamo informāciju, kura, viņuprāt, pēc būtības nebija atrodamā *OLAF* ziņojuma nekonfidenciālajai versijai pievienotajā rezumējumā ietvertajos faktos un pierādījumos.
- 165 Tomēr no iepriekš minētā izriet, ka prasītāja advokāti *OLAF* ziņojuma konfidenciālās versijas pielikumos nav identificējuši nekādu informāciju, kas pēc būtības jau nebūtu ietverta *OLAF* ziņojuma nekonfidenciālajā versijā. Šādu darbību varēja veikt, nepaziņojot prasītājam *OLAF* ziņojuma pielikumu konfidenciālo versiju. Tā kā šāda informācija nav identificēta, līdz ar to katrā ziņā nav nepieciešams pārbaudīt papildu apsvērumus, kuri varētu ietekmēt administratīvās procedūras iznākumu un kurus pats prasītājs būtu varējis iesniegt šajā procedūras stadijā, ja viņam būtu bijuši zināmi šie dokumenti.
- 166 Ņemot vērā iepriekš minēto, tātad ir jāsecina, ka, neraugoties uz *OLAF* ziņojuma pielikumu nepaziņošanu, EESK ir paziņojusi prasītājam ievākto liecību būtību rezumējuma veidā 2020. gada 25. jūnija sprieduma HF/Parlaments (C-570/18 P, EU:C:2020:490) 66. punkta izpratnē.

– Par to, vai prasītājam bija pietiekams termiņš, lai iesniegtu savus apsvērumus par *OLAF* ziņojuma nekonfidenciālo versiju

- 167 Šajā ziņā, lai gan prasītājs *OLAF* ziņojuma nekonfidenciālo versiju tiešām saņēma tikai 2020. gada 4. martā pulksten 12.40, proti, pavisam nedaudz vairāk kā divas dienas pirms viņa uzklauššanas konsultatīvajā komitejā, kas notika tā paša gada 6. martā pulksten 15.00, tomēr ir jānorāda, pirmkārt, ka šajā datumā prasītājam jau bija samērā precīzas zināšanas par viņam pārmestajiem faktiem.
- 168 Proti, pēc atbildēšanas uz *OLAF* jautājumiem uzklauššanā, kuras laikā tika atklāta dažu to personu identitāte, kuras sevi uzskatīja par cietušām no viņa rīcības, 2019. gada 4. decembrī prasītājs saņēma paziņojumu, kurā rezumējuma veidā bija atstāstīti viņam pārmestās rīcības fakti saistībā ar konkrētiem notikumiem pret A, B, kā arī C un vispārīgi pret I grupas sekretariāta personāla locekļiem. Prasītājs turklāt varēja iesniegt savus komentārus par šo paziņojumu desmit darbdienu termiņā.
- 169 Šajā lietā nav nozīmes apstāklim, uz kuru prasītājs atsaucas tiesas sēdē, – ka šajā paziņojumā nebija ietverts neviens apgalvojums saistībā ar viņa rīcību pret D, kas ir bijusi EESK locekle. Proti, ar 2019. gada 18. oktobra vēstuli prasītājs tika informēts par faktu, ka pret viņu uzsāktā izmeklēšana ir par apgalvojumiem saistībā ar viņa rīcību tostarp pret EESK locekļiem, un viņa uzklauššanas laikā *OLAF* viņam tika izteikts uzaicinājums izteikties par savu rīcību attiecībā pret D. Turklāt no iepriekš minētā izriet, ka strīdīgā pasākuma mērķis ir aizsargāt I grupas sekretariāta personāla locekļus un nodrošināt labu šī dienesta darbību. Tātad apstāklis, pat ja pieņemtu, ka tas ir pierādīts, ka prasītājam neesot bijis iespējas iesniegt savus apsvērumus pirms *OLAF* ziņojuma pieņemšanas par viņam pārmesto rīcību attiecībā pret agrāko EESK locekli, kas nav daļa no

I grupas sekretariāta personāla, nav tāds, ar kuru var pierādīt, ka strīdīgais pasākums ir pieņemts, pārkāpjot viņa tiesības uz aizstāvību. Visbeidzot turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ katrā ziņā ir jāuzskata, ka prasītājam pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas bija sniegts pietiekams termiņš, lai attiecīgā gadījumā iesniegtu savus attiecīgos komentārus par visu to rīcību, kas viņam bija pārmesta *OLAF* ziņojumā.

- 170 Otrkārt, ir būtiski norādīt, ka konsultatīvā komiteja paziņoja savus ieteikumus EESK priekšsēdētājam tikai 2020. gada 28. aprīlī un ka apstrīdētais lēmums tika pieņemts tikai 2020. gada 9. jūnijā, proti, vairāk nekā trīs mēnešus pēc *OLAF* ziņojuma nekonfidenciālās versijas nosūtīšanas prasītājam.
- 171 Šajā ziņā, lai gan no lietas materiāliem neizriet, ka konsultatīvā komiteja būtu tiešā veidā uzaicinājusi prasītāju iesniegt rakstveida apsvērumus, lai viņš papildinātu savus 2020. gada 6. marta uzklaušīšanā izteiktos paziņojumus, pēc otrās paredzētās 2020. gada 17. marta uzklaušīšanas atcelšanas tomēr nekas neliedza prasītājam nodot rakstveidā minētajai komitejai jebkādu informāciju, kuru viņš uzskatītu par atbilstošu savas aizstāvības vajadzībām.
- 172 Treškārt, 2020. gada 12. maijā EESK priekšsēdētājs uzaicināja prasītāju attiecīgā gadījumā iesniegt apsvērumus par konsultatīvās komitejas izteiktajiem ieteikumiem. Viņš savus rakstveida apsvērumus par šiem ieteikumiem iesniedza 2020. gada 2. jūnijā.
- 173 Šajos 2020. gada 2. jūnija rakstveida apsvērumos par minētajiem ieteikumiem, lai gan bija pagājuši gandrīz trīs mēneši kopš *OLAF* ziņojuma nekonfidenciālās versijas paziņošanas 2020. gada 4. martā, prasītājs neiesniedza nevienu argumentu par šī ziņojuma saturu un it īpaši par apgalvotajiem faktiem, kas viņam tika pārmesti.
- 174 No tā izriet, ka laikā no 2020. gada 4. marta – datuma, kurā prasītājs saņēma *OLAF* ziņojuma nekonfidenciālo versiju, – līdz 2020. gada 9. jūnijam – datumam, kurā tika pieņemts apstrīdētais lēmums, – prasītājs tika uzklaušīts divas reizes par šī ziņojuma saturu un šajā laikposmā viņam bija pietiekami ilgs laiks, lai lietderīgi iepazītos ar minēto ziņojumu, izteiktu par to savus apsvērumus un sagatavotu savu aizstāvību.
- 175 Visbeidzot, pārmetums attiecībā uz apgalvoto samērīguma principa pārkāpumu nav pamatots ne ar vienu argumentu, prasītājs ir vienīgi vispārīgi un abstrakti apstrīdējis “apstrīdētā lēmuma satura piemērotību un nepieciešamību” un nav izklāstījis argumentus, kas ļautu Vispārējai tiesai novērtēt šī apgalvojuma pamatotību. Līdz ar to šis iebildums ir jānoraida.
- 176 Ņemot vērā iepriekš minēto, jāsecina, ka strīdīgais pasākums nav pieņemts, pārkāpjot prasītāja tiesības uz aizstāvību.
- 177 Līdz ar to pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu – nevainīguma prezumpcijas un objektivitātes principu pārkāpums

- 178 Prasītājs pārmet EESK, ka tā apstrīdētajā lēmumā ir konstatējusi, ka viņš esot pārkāpis Hartas, EESK Reglamenta un 2019. gada Rīcības kodeksa normas.

- 179 Kā apgalvo prasītājs, nevainīguma prezumpcijas princips, kas tostarp ir ietverts Hartas 48. pantā, nosakot, ka EESK biroja locekļi nevadās no iepriekš pieņemtās idejas, ka viņš ir pastrādājis darbības, kuras viņam pārmet *OLAF*. Taču, pēc *OLAF* izmeklēšanas noslēgšanās neveicot savu izmeklēšanu, EESK neesot nedz izskatījusi apgalvoto pārkāpumu apstākļus, nedz arī izdarījusi pati savus secinājumus par viņa rīcību.
- 180 Konsultatīvā komiteja esot pārkāpusi arī šo principu. Proti, šī konsultatīvā struktūra esot pārsniegusi savu atzinumu sniegšanas kompetenci, jo tā bez viņa uzklaušanās savos ieteikumos EESK priekšsēdētājam paziņojusi, ka prasītājs esot izdarījis psiholoģiskas vardarbības darbības.
- 181 Turklāt esot pārkāpts objektivitātes princips, jo divi locekļi, kas konsultatīvajā komitejā pārstāvēja I grupu, neesot piedalījušies apspriedēs par prasītāju. Neaizstājot šos locekļus, konsultatīvā komiteja esot pieļāvusi objektivitātes pārkāpumu, un tas esot ietekmējis tās pieņemto ieteikumu, kā arī apstrīdētā lēmuma saturu, ciktāl EESK birojs esot vienīgi izpildījis šos ieteikumus.
- 182 Visbeidzot EESK priekšsēdētājs esot acīmredzami pārkāpis objektivitātes principu, izdodot priekšrakstu EESK dienestiem neveikt izmeklēšanu par tiem pašiem faktiem, un tā esot prasītāja vainas apstiprināšana.
- 183 EESK apstrīd šo argumentāciju.

– Par pirmo iebildumu saistībā ar nevainīguma prezumpcijas principa pārkāpumu

- 184 Iesākumā ir jāatgādina, ka nevainīguma prezumpcija, kas ir ietverta Romā 1950. gada 4. novembrī parakstītās Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 2. punktā un Hartas 48. panta 1. punktā, ir pamattiesības, kas piešķir indivīdiem tiesības, kuru ievērošanu garantē Savienības tiesa (spriedums, 2006. gada 4. oktobris, *Tillack*/Komisija, T-193/04, EU:T:2006:292, 121. punkts). Atbilstoši šīm tiesību normām nevainīguma prezumpcijas ievērošana prasa, lai jebkura persona, kas tiek apsūdzēta par pārkāpuma izdarīšanu, tiek uzskatīta par nevainīgu, kamēr vaina nav pierādīta saskaņā ar likumu (spriedums, 2019. gada 3. jūlijs, *PT/EIB*, T-573/16, EU:T:2019:481, 360. punkts (nav publicēts)).
- 185 Tomēr no iepriekš minētā izriet, ka strīdīgais pasākums nav domāts, lai pārņemtu prasītājam Rīcības kodeksa normu pārkāpumu, un tas nav uzskatāms par sodu. Turklāt šī pasākuma pieņemšana neietekmē prasītāja vainu attiecīgā gadījumā atbilstoši valsts tiesību normām. Tātad otrā pamata pirmais iebildums ir jānoraida kā neefektīvs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 14. aprīlis, *RQ*/Komisija, T-29/17 RENV, nav publicēts, EU:T:2021:188, 114. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 186 Katrā gadījumā ir būtiski atgādināt, ka strīdīgais pasākums tika pieņemts divu atsevišķu procedūru noslēgumā, proti, pēc *OLAF* izmeklēšanas, kuras mērķis bija pierādīt faktus, kam sekoja EESK izvērtējums par iespējamiem pasākumiem, kādi ir jānosaka, ņemot vērā izmeklēšanā konstatētos faktus. Saistībā ar šo iekšējo procedūru EESK no iepriekš minētā izriet, ka prasītājs ir iepazinies ar izmeklēšanas rezultātiem, vēl pirms birojs pieņēma apstrīdēto lēmumu, un ka viņa tiesības uz aizstāvību tika ievērotas.
- 187 Pretēji tam, ko apgalvo prasītājs, viņa tiesības uz nevainīguma prezumpciju nekādi nenožīmēja, ka EESK būtu bijis pienākums veikt jaunu izmeklēšanu pēc galīgā ziņojuma saņemšanas. Tieši otrādi, lai gan saskaņā ar Regulas Nr. 883/2013 11. panta 4. punktu EESK bija pienākums sagaidīt galīgo ziņojumu, lai veiktu turpmākos soļus, ievērojot tā rezultātus, šī struktūra tomēr varēja brīvi

noteikt to pasākumu saturu, kuri bija jānosaka, atbildot uz *OLAF* ieteikumiem (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2018. gada 25. oktobris, UI/Komisija, T-370/18, nav publicēts, EU:T:2018:770, 13. punkts; šajā nozīmē un pēc analogijas skat. arī spriedumu, 2006. gada 6. aprīlis, *Camós Grau* /Komisija, T-309/03, EU:T:2006:110, 51. punkts).

- 188 Turklāt prasītājs nav sniedzis nekāda veida informāciju, ar ko var pierādīt, ka EESK jau no procedūras sākuma bija nolēmusi pieņemt apstrīdēto lēmumu neatkarīgi no viņa sniegtajiem paskaidrojumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2002. gada 9. jūlijs, *Zavvos*/Komisija, T-21/01, EU:T:2002:177, 341. punkts). Turklāt pēc prasītāja uzklaušanās EESK birojs vairs nesekoja konsultatīvās komitejas atzinumam, kurā bija ieteikts noteikt smagākus sodus nekā tie, kādi bija paredzēti 2019. gada Rīcības kodeksa 8. panta 3. punkta otrajā daļā, jo viņam netika piemērots nekāda veida sods.
- 189 Iebildums par nevainīguma prezumpcijas pārkāpumu tātad katrā gadījumā ir jānoraida kā nepamatots.

– *Par otro iebildumu saistībā ar objektivitātes principa pārkāpumu*

- 190 Neraugoties uz nevainīguma prezumpcijas principa nepiemērojamību šajā lietā EESK tomēr bija pienākums administratīvajā procesā ievērot Savienības pamattiesības, kuru vidū ir arī tiesības uz labu pārvaldību, kas ir paredzētas Hartas 41. pantā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 11. jūlijs, *Ziegler*/Komisija, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 154. punkts).
- 191 Tādējādi saskaņā ar Hartas 41. panta 1. punktu ikvienai personai tostarp ir tiesības uz objektīvu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs. Šī objektivitātes prasība ietver, pirmkārt, subjektīvo objektivitāti tādā nozīmē, ka nevienam ieinteresētās struktūras darbiniekam, kas atbildīgs par lietu, nedrīkst pastāvēt aizspriedumi vai personīgs pieņēmums, un, otrkārt, objektīvo objektivitāti, atbilstoši kurai attiecīgajai iestādei ir jāsniedz pietiekamas garantijas, lai varētu izslēgt jebkādas leģitīmas šaubas šajā ziņā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 11. jūlijs, *Ziegler*/Komisija, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 155. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 192 Šajā lietā attiecībā uz apgalvoto objektīvās objektivitātes pārkāpumu prasītājs vienīgi apgalvo, ka EESK priekšsēdētājam būtu vajadzējis prasīt sākt jaunu izmeklēšanu pirms viņa vainas apstiprināšanas.
- 193 Tomēr šādu argumentāciju var tikai noraidīt, jo EESK nebija nekāda pienākuma sākt jaunu izmeklēšanu pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.
- 194 Proti, tiesības uz labu pārvaldību nenosaka EESK pienākumu veikt šādu izmeklēšanu, kuras priekšmets būtu tāds pats kā tai, kuru iepriekš veicis *OLAF*. EESK bija tikai rūpīgi jāpārbauda šī biroja izmeklēšanas rezultāti, kuri ir izklāstīti tā ziņojumā, un jāļauj prasītājam aizstāvēties pret minētā ziņojuma saturu un iespējamām sekām attiecībā pret viņu, un tā arī notika.
- 195 Turklāt EESK priekšsēdētāja paziņojumi, uz kuriem atsaucas prasītājs, neatklāj nekāda veida objektivitātes – subjektīvās vai objektīvās – pārkāpumus, ciktāl viņš vienīgi ir norādījis, ka saskaņā ar Regulas Nr. 883/2013 11. panta 4. punktu EESK bija pienākums reaģēt uz *OLAF* ieteikumiem un informēt šo biroju par turpmākajiem veicamajiem atbildes soļiem.

- 196 Attiecībā uz apgalvoto subjektīvās objektivitātes pārkāpumu prasītājs tikai apgalvo, ka konsultatīvā komiteja esot pārkāpusi objektivitāti, jo tā ir pieņēmusi ieteikumus, klāt neesot diviem I grupas locekļiem, proti, E un F. Prasītājs tomēr nepaskaidro, kādā veidā šis pasākums norādītu uz aizspriedumiem vai personīgiem pieņēmumiem šā sprieduma 191. punktā minētās judikatūras izpratnē.
- 197 Katrā gadījumā pietiek konstatēt, ka E tika atsaukts tieši tādēļ, lai netiktu ietekmēta konsultatīvās komitejas objektivitāte, šī atsaukšana tika izlemta tāpēc, ka attiecībā uz viņu pastāvēja interešu konflikts. Turklāt attiecībā uz F viņas klāt neesamībā nebija vainojama konsultatīvā komiteja, ievērojot to, ka viņa pati pēc savas iniciatīvas nolēma nepiedalīties konsultatīvās komitejas apspriedēs attiecībā uz prasītāja lietu. Katrā gadījumā prasītājs nepaskaidro iemeslu, kādēļ šo divu locekļu prombūtne varētu radīt legītimas šaubas par konsultatīvās komitejas objektivitāti, vēl jo vairāk tādēļ, ka 2019. gada Rīcības kodeksa normās nav paredzēts, ka, lai konsultatīvā komiteja varētu pieņemt ieteikumus, būtu jāsavāc jebkāda veida klātesošo kvorums.
- 198 Otrais prasītāja izvirzītais iebildums par objektivitātes principa pārkāpumu tātad ir jānoraida kā nepamatots, un otrais pamats līdz ar to ir jānoraida kopumā.

Par ceturto pamatu – Regulas Nr. 883/2013 10. panta 2. punkta pārkāpums, disciplinārlietu un tiesu informācijas konfidencialitātes, kā arī Regulas 2018/1725 4. panta 1. punkta pārkāpums

- 199 Prasītājs apgalvo, ka OLAF personāls esot pārkāpis Regulas Nr. 883/2013 10. panta 2. punktu, paziņojot Parlamenta budžeta kontroles komisijā, ka viņš ir vainojams psiholoģiskajā vardarbībā, un tas esot šīs komisijas locekļiem licis uzskatīt, ka viņa vaina ir pierādīta, vēl pirms konsultatīvā komiteja un EESK birojs bija pieņēmuši nostāju šajā jautājumā.
- 200 Turklāt Parlaments esot pārkāpis “konfidencialitātes principu”, izplatot informāciju, kura likusi ticēt prasītāja vainai apgalvotajos faktos. No tā izrietot disciplinārlietu un tiesu informācijas slepenības pārkāpums, kas esot vēl jo smagāks tādēļ, ka OLAF vienlaikus esot atzinis, ka prasītāja rīcībai neesot bijis nekādas finansiālas ietekmes uz Savienības budžetu.
- 201 Visbeidzot arī EESK priekšsēdētājs esot pārkāpis “konfidencialitātes principu”, izplatot galīgā ziņojuma saturu EESK biroja sanāksmē 2020. gada 21. janvārī. Turklāt, kā apgalvo prasītājs, EESK esot bijis jālūdz Parlamentam neietvert viņa personas datus dažādajos paziņojumos attiecībā uz šīs iestādes budžetu vai viņam pārmestajiem faktiem.
- 202 EESK apstrīd šo argumentāciju.
- 203 Ir jāatgādina, ka Savienības tiesa var noraidīt pamatu vai iebildumu kā neefektīvu, ja tā konstatē, ka pat gadījumā, ja tas izrādītos pamatots, tas nav tāds, ar kuru var izraisīt iecerēto atcelšanu (skat. spriedumu, 2009. gada 19. novembris, *Michail/Komisija*, T-50/08 P, EU:T:2009:457, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 204 Šajā ziņā pietiek konstatēt, tāpat kā to ir darījusi EESK, ka argumenti par Parlamenta rīcību un OLAF paziņojumiem Parlamenta budžeta kontroles komisijā, kas nav lietas dalībnieki šajā tiesvedībā, neietekmē apstrīdētā lēmuma tiesiskumu, ņemot vērā, ka tie nav piedēvējami EESK, kas ir apstrīdētā lēmuma autore.

- 205 Tātad argumenti par apgalvoto *OLAF* un Parlamenta izdarīto Regulas Nr. 883/2013 10. panta 2. punkta un Regulas 2018/1725 4. panta 1. punkta pārkāpumu ir jānoraida kā neefektīvi.
- 206 Attiecībā uz argumentu – kurš tika izvirzīts pirmoreiz replikā – par to, ka 2020. gada 21. janvāra sanāksmē EESK priekšsēdētājs biroja locekļiem esot atklājis *OLAF* ziņojuma saturu, tas ir jānoraida kā nepamatots neatkarīgi no tā pieņemamības atbilstoši Reglamenta 84. panta 1. punktam.
- 207 Proti, lai gan prasītājs piedalījās šajā sanāksmē, viņš nav sniedzis nekādu informāciju, kura ļautu atspēkot EESK paskaidrojumus, kas norāda, ka priekšsēdētājs vienīgi informēja biroja locekļus par to, ka *OLAF* ziņojums pastāv un tam ir pievienoti ieteikumi, tā vienīgais mērķis bija sagatavoties procedūrai konsultatīvajā komitejā.
- 208 Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka pārējie biroja locekļi ir iepazinušies ar *OLAF* ziņojuma nekonfidenciālo versiju tikai 2020. gada 3. jūnijā, kad konsultatīvā komiteja nosūtīja savus ieteikumus EESK priekšsēdētājam pēc tam, kad prasītājs bija varējis iesniegt savus apsvērumus par šo ziņojumu un ieteikumiem.
- 209 Ņemot vērā iepriekš minēto, ceturtais pamats ir jānoraida daļēji kā neefektīvs un daļēji kā nepamatots.

Par prasījumiem saistībā ar kaitējuma atlīdzību

- 210 Prasītājs saskaņā ar LESD 340. panta otro daļu lūdz, lai EESK tiktu piespriests viņam izmaksāt summu 250 000 EUR kā mantiskā zaudējuma un morālā kaitējuma atlīdzību, kas, kā viņš apgalvo, tam ir nodarīti.
- 211 Prasītāja morālais kaitējums esot radies no viņa izslēgšanas no profesionālās vides, un no tā viņš esot cietis. Šajā ziņā ar *OLAF* direktora uzstāšanos Parlamenta budžeta kontroles komisijā 2020. gada 3. februārī esot nodarīts neatgriezenisks kaitējums viņa godam un reputācijai, jo minētā persona esot darījusi zināmu šīs komisijas locekļiem galīgā ziņojuma saturu, neuzklausot prasītāju un nepastāvot pierādījumiem, ka pret viņu izvirzītajām apsūdzībām varētu būt finansiāla ietekme uz Savienību.
- 212 Turpinājumā, sākot disciplinārlietu pret viņu bez definēta tiesiskā regulējuma un apstrīdētajā lēmumā atsaucoties uz Parlamenta 2020. gada 13. maija lēmumu par viņa atstādināšanu no Savienības vispārējā budžeta izpildes 2018. finanšu gadam un uz Parlamenta 2020. gada 14. maija rezolūciju, arī EESK esot radījusi kaitējumu prasītāja reputācijai un godam.
- 213 Tādējādi tas, ka viņam nebija iespējas izteikties par faktiem, kas uz viņu attiecas, esot prasītājam radījis neapmierinātības, trauksmes un netaisnības izjūtu, un tas esot atstājis smagu ietekmi uz viņa veselības stāvokli un privāto dzīvi un tiešā veidā izrietot no *OLAF* rīcības.
- 214 Šo iemeslu dēļ prasītājs lūdz atlīdzināt morālo kaitējumu, kuru viņš novērtē *ex æquo et bono* provizoriski 200 000 EUR apmērā, un tas esot samērīgi ar EESK, Parlamenta un *OLAF* izdarītajiem pārkāpumiem. Replikā prasītājs tomēr norāda, ka par morālo kaitējumu atlīdzināmās summas apmēru viņš nodod Vispārējās tiesas izlemšanai.

- 215 Prasītāja mantiskie zaudējumi esot radušies to izdevumu dēļ, kuri viņam radās savas aizstāvības nodrošināšanai no 2020. gada janvāra un kurus tas novērtē 50 000 EUR apmērā. Turklāt, ja prasība tiktu noraidīta, būtu nepieņemami, ja prasītājam būtu jāatlīdzina EESK uzņemtie honorāri, lai noalgotu advokāta pakalpojumus ārpus iestādes.
- 216 EESK apstrīd šo argumentāciju.
- 217 Šajā ziņā no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās ir atkarīga no tā, vai ir izpildīti visi nosacījumi, proti, tādas tiesību normas pietiekami būtiska pārkāpuma esamība, kuras mērķis ir piešķirt tiesības privātpersonām, zaudējumu esamība un cēloņsakarība starp akta autora pienākumu pārkāpumu un cietušajām personām nodarītajiem zaudējumiem (skat. spriedumu, 2019. gada 10. septembris, *HTTS/Padome*, C-123/18 P, EU:C:2019:694, 32. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2012. gada 19. aprīlis, *Artogodan/Komisija*, C-221/10 P, EU:C:2012:216, 80. punkts).
- 218 Turklāt, ja kāds no šiem trim nosacījumiem nav izpildīts, prasība ir jānoraida kopumā bez nepieciešamības izskatīt pārējos minētās atbildības iestāšanās nosacījumus (skat. spriedumu, 2020. gada 29. aprīlis, *Tilly-Sabco/Padome* un Komisija, T-707/18, nav publicēts, EU:T:2020:160, 114. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 219 Šajā lietā ir jānorāda, kā apgalvo prasītājs, ka viņa apgalvoti ciestā kaitējuma avots tostarp esot *OLAF* prettiesiskā rīcība Parlamenta budžeta kontroles komisijā.
- 220 Taču prasības pieteikumā kā vienīgo atbildētāju prasītājs ir norādījis EESK.
- 221 Tātad šajā prasībā prasītāja prasība ir pieņemama vienīgi attiecībā uz to, lai EESK piespriestu atlīdzināt apgalvoti nodarīto kaitējumu un vienīgi šīs struktūras prettiesiskās rīcības dēļ. Lai saņemtu atlīdzinājumu par kaitējumu, ko ir nodarījusi cita iestāde, prasītājam ir jāvērs savā prasībā par zaudējumu atlīdzību pret to iestādi, kurai tiek pārņemts atbildību izraisošais notikums (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2015. gada 2. februāris, *Gascogne Sack Deutschland* un *Gascogne* /Eiropas Savienība, T-577/14, nav publicēts, EU:T:2015:80, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 222 Attiecībā uz EESK rīcību ir jāatgādina judikatūra, atbilstoši kurai prasījumi par morālā kaitējuma vai mantisko zaudējumu atlīdzināšanu ir jānoraida, ja tie ir cieši saistīti ar atcelšanas prasījumiem, kuri savukārt ir tikuši noraidīti kā nepieņemami vai nepamatoti (skat. spriedumu, 2019. gada 19. decembris, *ZQ/Komisija*, T-647/18, nav publicēts, EU:T:2019:884, 202. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 223 No iepriekš minētā izriet, ka apstrīdētajā lēmumā nav pieļauts nekāda veida prettiesiskums un tā pieņemšanas procedūra ir notikusi, ievērojot prasītāja tiesības uz aizstāvību. Katrā ziņā prasītājs nepaskaidro, kādēļ tas vien, ka apstrīdētajā lēmumā ir izdarīta atsauce uz Parlamenta 2020. gada 13. maija lēmumu par viņa atsaukšanu no Savienības budžeta izpildes 2018. finanšu gadam un uz Parlamenta 2020. gada 14. maija rezolūciju, būtu pietiekami smags tādas tiesību normas pārkāpums, ar kuru EESK ir piešķirusi tiesības privātpersonai.
- 224 Tātad, ņemot vērā, ka pirmais Savienības atbildības iestāšanās nosacījums šajā lietā nav izpildīts, atcelšanas prasījumi ir jānoraida bez nepieciešamības pārbaudīt pārējos minētās atbildības iestāšanās nosacījumus.
- 225 Šādos apstākļos prasība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 226 Saskaņā ar Reglamenta 134. panta 1. punktu lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tam ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kuri ir radušies pagaidu noregulējuma tiesvedībā, atbilstoši EESK prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

nospriež:

- 1) **Prasību noraidīt.**
- 2) **KN atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kuri ir saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.**

Svenningsen

Mac Eochaidh

Pynnä

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2021. gada 1. septembrī.

[Paraksti]